

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Amors Krogveje (Robert Dinesen, DK, 1914)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1166/a (pdf: p. 2–63)

Ns 1166/b (pdf: p. 64–105)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Hvindelst

eller

9 Hrig med Amor

hystipil

3 Fkter (50 Afd.)

af

Valdemar Andersen

L

Apprentice
16/3-14

1914

Frindelist

^{eller}
7 Krig med Amor-

Lystspil i 3 Akter (50 Afdelinger)
af
Jaldemar Andersen

Personer:

(Hovedpers. understregede!)

Jules Main, Assistent i et Departement.

Bromidore Main, Godsejer, hans Onkel.

Philippe Clair, Jules' Kollega.

Minnie, hans Søster. (Philippe's Søster) - 17 Aar.

Käthe, hans Hone.

Loli, hans Datter, 4 Aar.

Enkefrø Clair.

Jeanette, en livlig Pige.

Margot Minnie, en Veninde af Folket.

En Madame.

En Rengøringskone.

En frimodigt.

En Elevatorfrø.

Afdelingene:

I. Aft:

1. Arbejdets „Kelsignelle“
2. Brevet fra Onklen.
3. En dårlig Middag.
4. En lykkelig Familie.
5. Ungkarlelivets Skyggensider.
6. Farvel med Dig, Jeanette!
7. Der rej Hatten!
8. Mødet i Bilen.
9. Hvor var hun?
10. Navnet.

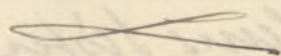
II. Aft:

11. Minnens Hjernkomst.
12. Den skønne Ube kendte.
13. Det ukendte!
14. Sej nu og beres Lykke!
15. Den vilde Jagt.
16. En „Kirketreg.“
17. Enten i Nøden.
18. Kaffe paus.
19. Adressen.
20. Farvel!
21. Er det din Ten?!
22. På kist.
23. En „behagelig“ Overraskelse.
24. En Invitation.
25. Hems Løster!

26. Endelig alene.
 27. En lille Fiedelstykker.
 28. Le, - hva' mig har fået!
 29. Hvad vil dukel lige?!

III. Akt:

30. Ung Lykke.
 31. Mikel Bromiden.
 32. Kvindeskadene.
 33. Den smedes -.
 34. Middagselskabet.
 35. Mikel Bromiden i Hden.
 36. Den galante Ridder.
 37. Et farligt Tigebar.
 38. Under fire Gne.
 39. En prekde Situation.
 40. Et, tilfældigt "Mide.
 41. Journalisten.
 42. Tybrud.
 43. Bestikkelse.
 44. Et Elvertoråheld.
 45. Beslut.
 46. Maguidy.
 47. "Min Lister er kompromitteret!"
 48. "En Redningsplanke.
 49. Betingelser.
 50. Solen skinner jo!

1de Akt.

Et Kontor i

1. Arbejdets
Klassifikation.

Departementet. På den ene side af et stort
Arbejdsbord sidder Jules, - på den anden Phi-
lippe. Begge Herrene ryggende, - Jules do-
rent lænende sig tilbage i sin Stol, - støtke-
de sig, gæbende, skælende op til Uret i Bag-
grunden for at se, om Klokken ikke snart
skulde blive 3. Philippe har kastet Be-
neen op (!) på Bordet og fortæller Jules no-
get, som han selv findes morsomt. Plud-
selig vender de sig begge mod Døren, og gi-
ver deres magelige Stillinger, smiler ligeså
venne og kaster sig over nogle Papirer. Deres
Augblik er stor, da det viser sig, at de bare at
have et uniformeret Bød, der bærer ind
med nogle Breve på en Bakke. Herrene
indtager igen deres magelige Stillinger.
Bødet smiler ironisk-forstående, rækker
bøkkende Jules ligeså, han har lagt fra
sig, stiller en Stol frem, han kan lægge
sine Ben op på. Jules er først strengt på
ham, - siger så blende en Daler frem til
ham - for derefter med et flygtigt "Ad-
lyk i Ansigt at smide ham ud.

De to gentlemen har gjort sig
det muligt at se Brevene efter. Deres
et privat til Jules.

2. Brevet
fra Onkelen

(3)

Han åbner det lige gyldigt, løber det igennem,
bliver eftertænksom og kommer snart med
Fingrene på Bordet. Philippe bliver inter-
esseret, - ser spændende på, føler trække på
skuldrene, folder Brevet sammen på Mid-
ten, lar Philippe læse dets sidste Halvdel.
Phil. læser interesseret og smiler. Brudstykt
lyder ea:

--- Du kender jo mine Afskuelse
om "Ægteskabet, - og Du er forhåbentlig også
klar over, at den Dag, Du gifter Dig, mister
Du ikke alle din månedl. Understøttelse
fra mig men også enhver Udsigt til at ar-
ve mig! - Så Du betænker Dig vel to
Gange, før ---

Din klæmende mkel
Bromide Main

Phil. rækker medføleende føles Brevet, peger
på sin Giftering, på føles og ryder beklagen-
de på Hovedet. Føles smiler svagt, ser
resigneret på skuldrene, lar gentagne
Gange med mkelens Brev i Bordet og sukker
dybt. Klokken lar 3, - begge vender sig
mod Uet, smiler befriende, ryser sig, brin-
ger Papirerne i Orden, giver Hat og Stok og

forlader Kontant. De følger ad ned ad Gaden
men skilles uden for den Restaurant, hvor Ju-
li plejer at indtage sine Måltider.

Jules går igennem det sædvanlige 3. En dår-
Bord, ved at smide en Serviet i Hovedet på lig Middag.
Tjeneren får han takket derfor, får et Glas
øl, som er lukket, og som han er ved at pynt-
te sig med, får en Suppe, der nærmest min-
der om Bøddelkøkken; han får den melau-
kolisk løbe fra Skeen ned i Tallerkenen, - og
den er så som Pund. Hå, - ved skal den! Men
O vø! Da han finder et Hår i den, får han
alligevel Suppen i en Suppe og går løs på Sk-
gen, der er så sej, at den bryder sig til at
hugge eller stikke i. Han sender Tjeneren
efter en Gaffel, stikker den ene Gaffel i den
ene Ende af Skagen, den anden ud i den an-
den og prøver så at få Kødets revet over. -
Det mislykkes, - Tjeneren bærer beklagen-
de på Skulderen og bringer lidt senere Ser-
verten, der fylder så lidt, at Jules holder et
Førstehandsglas frem af Lommen, betrag-
ter den længselsfuld deligvis - og sluger
den så i en Mundfuld - og går.

Imidlertid er Philippe nået hjem. 4. En lykke-
Hans lille Pige, Loli, løber op for ham og lig Familie
hans unge Kone, Käthe, hjælper ham i

en behagelig Hjemmejaghe. Han hilser kærligt
på sin Mor. Käthe gør ham opmærksom på,
at der er et Brev til ham. Han læser det
smilende og rækker så sin Kone det. Det
lyder:

Løngsanne 2! -

Min egen store Bror!
Du skulde vide, hvor jeg er glad! Du skal Fe-
rie for denne, og så kommer jeg flyvende
hjem. - Jeg siger ikke hvornår! - Jeg til-
kender jer! - Tusinde Kys til jer alle!
100 extra til Loli. -

Din lille Løstee

Minnie

Der bliver almindelig Glæde i Familien,
da de hører, at snart kan tante deres Vildkæt
hjem igen. - Loli klapper begejstret i Hæn-
dene.

Fra Restauranten er Jules gået
hjem. I hans Arbejdsrelse er Rengørings-
kone i Færd med at gøre rent. Det vil sige:
alt ligger i vild Uorden. I Øjeblikket står
hun støttet til Guloskrappen, optaget
af at læse et Brev igennem, hun har fundet
på skrivebordet. Hun er så interesseret
i læsningen, at hun ikke har hørt Jules

5. Udgave
levets
skygger

komme. Han læner sig med et ironisk Smil
til Ørinstolpen, og først da han dækker Hæn-
den kraftigt mod Øren, rækker Madammen
op, smider forjæmasket Brevet, smiler fjøl-
let og går sig til at skure løs med en sådan
Iver, at hun rølter en Løgle, krop på den
stai en Marmafigu. - Jules er ved at ko-
ge over, men får sig i det og betyder hende
med et „elskverdigt“ Smil, at det såmænd
ikke går det mindste, viter, at der endem
en flere Ting, hun kan rølte, stiller smilen
de ugle flere Breve til hendes Disposition
og forlader Stuen og den forjæmskede Madame
med et undskyldende Blik, der siger så me-
get som: De må virkelig undskylde, at jeg for-
styrrer Dem!

Han synker ned i
en Stol i Dagligstuen - og jam! stax forfø-
det op! - Hah, - det er blot Rengøringssta-
senet, der har glemt en Tæppebrille i Stolen.
Han sukker, - lader Hånden glide hen over
Bordet. Jo, - Støvet ligger meget pønt, og
Billedene hænger glædeligt - skært!
- - Han ryster fortrivlet på Hovedet, læ-
ser endnu en Gang Mklens Brev igennem,
trækker ægdeligt på Skulderen

Op ad Trappen stiger den lille fire med dig,
Jeanette, nyvunde. - Op af Pompadorøren Jeanette!

6. Farvel

finder hun en Nøgle og lukker sig ind i Jules Lejlighed. Hun går og springer med Nøglen på Fing-
ren, da hun kommer ind til Jules, hvis Tålmodighed
ikke er alt for begjæret ved ved Lyset af hende.
Han spørger hendes Kys, - Tak. Svarer
hun men lægger dog Overtøjet (efter at have
lagt Nøglen ned i Tasken igen). Jules tar
efterbænkrent Gulvet. Jeanette har sat
sig hen til Klaveet, men Jules bremser hende
der. Hun ryster opgivende på sit skoni-
ne Hovede og ved ikke bedre end begynde at
trække i Overtøjet igen. Det rører ikke Jules;
han hjælper hende i Kåben. Jeanette sukker
betænker sig lidt, lister så et Papi frem
af Tasken og sætter det til Jules med et
væbent Blik. Jules kigger på den. Det er
uaktsomt Regning lydende:

Magasin du Louvre

Mrs. Jeanette Veil

en Robe - - - fr. 200

Jules rækker hende den lige gyldigt tilbage og ryster
benægtende på Hovedet. Hun begynder at
gå til Tårnen, men Jules lyser stadig af-
værgende på Hovedet. - Han betænker sig
så et Øjeblik, tar Tegnebogen frem, taler

negle ledler op. Jeanette vil hevet kaste sig
om Halsen på ham, han afværger det, hun vil
så ta' Pengene, men han skjuler dem bag Ryg-
gen, - siger noget til hende; - hun giver Penge-
derne og tar Nøglen frem. Han rækker Han-
den frem efter den, men hun vil ikke af med
den. Han trækker på Skuldrene, rækker
lederne frem og peger på Nøglen. Hun ser
højt fornærmeth ud, stampes arigt med
Foden i Gulvet - - for dog til Slut at gi' ham
Nøglen. Han bukker takkende og rækker
hende Pengene, som hun hurtigt gemmer
i Taske. Jeanette står et Øjeblik aperten-
de, men da føles roligt gi' sig til at efter-
se Negle, går hun hurtigt hen mod Dø-
ren, betænker sig dog, går tilbage og vil ha-
ve ham til at kysse sig til Farvel. - Han
kysser hende hurtigt på Panden og følger
hende til Døren. Hun går med Hovedet
sunket - for pludseligt at vende sig i Døren
og vende ham et knusende Blik, for hun
farvinder. - Han bukker lettet Døren ef-
ter hende og sætter så Nøglen, hun gav ham
tilbage, i sit Nøgleskæppe.

Han betænker sig et Øjeblik, seir sig
om; - na, han har jo ikke noget at sidde
hjemme efter. Han giver Hæt og Stok

7. Den røg
Hatten!

og går ud. Han er nået ud for Banegården,
da et hvidstød riter hans Hat af. Med lidt
Resvær får han fat i cylindren igen, — men
hvornår den da ud! — Na, den kan han ikke
være bekendt at gå med. Efter et Øjeblik
Effertanke, går han hurtigt over med et
Automobil, der holder uden for Banegården.

Chaufføren står på den Side af 8. Mødet
Vognen, Jule kommer. I det samme kommer i Bilen.
med Minnie ud fra Banegården, fulgt
af en Drager med hendes Kuffeter. Drageren
åbner ^{til-} Døren mod Banegårdssiden for Min-
nie, — på den anden Side åbner Chauff. i
det samme Døren for Jule. Jule har sendt
sig mod Chauff. for at give ham sin Adres-
se, og Minnie er i Færd med at give Drageren
Påske. Begge er omkring inde i Vognen for
de opdager, at de er to om Bilet. Deres beg-
ge lige forbløffede ud, så lei Minnie og Ju-
les hister så gå ud i en befriende latter, og
viger Pladsen for hende med en ærbødig Hil-
sen. Hun smiler taknemligt. — Hendes
Kuffeter er kommen på Vognen, som nu
kører, medens Jule hilser fuldstændig
betaget ved Lyset af den nydelige unge Pi-
ge. Hun vinker smilende Farvel. — Jule
står et Øjeblik og stirer fortalt efter Vognen

- stadig med Hatten i Hånden, - så fatter han en kraftig Beslutning.

Han får i en Fart fat i en anden Bil, gør Chauff. begribeligt, at han skal følge efter den Bil, der lige kørte. Chauff. er med, - og jules latter sig hurtigt op i Tøgen, der så følger efter hendes.

Mimmi har sit sig tilbage og opdager, at hun bliver forfulgt. Hun smiler og kigger og og til tilbage. - Jo, Bilen med den galante Herre er stadig i Kolvandet. - Hendes Tøgn er lige nået til en femtane overkørsling; - hun får en Idé, - lar Chauff. gøre holde; - jules Tøgn standser i passende Afstand. Lige før Bommen er gået ned, lar hun Chauff. sætte Tøgnen i Gang og når går over på den anden Side.

Det gør jules Bil derimod ikke! Bommen sænker sig lige for haren og den. I den første Bil har Mimmi rejst sig og rækker overmodigt - leende til sin stoppede Forfølger, der slukket er stået ude af Bilen og kigger langt efter den skønne Ubekendte. - Da Bommen atter går op, - en hendes Bil forlængst ude af Syne, og med et Luk må jules opgive sin Forfølgelse.

Skålende glad efter sit lille Eventyr

9. Nov
bn him?

10. Nov
ut.

11. Mimmi

(11)

var Minnie hjemme til Broderens Villa. Høj- Hyndkomst
jesterne var hun Chaiiff bare op foran
døren, - satte sig på Tyspen af dem og røg.
En Pige lukkede op og blev ganske
forbløffet. Minnie rakte beklagende til
hende og rakte hende et Brevkort. Philip-
pe og den øvrige Familie sad ved Middags-
budet, da Pigen kom med Kortet. -
De var alle op og styrtede ind i Entreen med
Loli i spidren. De fandt Minnie tronende
stolt oven på sine Skuffter. Ha Gensyn-
glæde! Minnie var henrykt ved et se, at
de er i Færd med at spise. Hun anbringer
sig i Loli's høje Barnestol, stopper en Serviet
om Halsen - og Frigrene i Gærene. - De
er allesammen så uytgeringe! - Men hun
er villig og gir sig lende til at græde.

2^{den} Akt.

Nogle Dage efter. 12.
Pärla sidder hjemme i sin uageligste Stol og små Den skønne
blinder. Hans Tanker kredser stadig om Ubekendte
den uydelige unge Pige, han så et Par Dage
i Forvejen. Og somme ser han hende smile
og kysse på Fingren ad ham, - men da han stak
ker Arme ind efter hende, lød hun spottende

og antyder med Fingrene, at han fik en lang
Nase. — Han fæser op, truer forvildet de
ne Gæst, griber Hat og Stok og begiver sig ud.
Han har ikke Rø på sig.

Han har slået sig ned ved et Bord i 13. Dets
en Fortovs-Restaurant og sidder over et Glas hende!
Øl. Da ser han en ung Pige cykle forbi.
Han fæser op! — Dets jø hende, — hans ubekend-
te Baumgardsbekendt!! Han stirrer, og da
hun tilføldig dyper Hovedet, bli han rik-
ker i sin Sag. I samme øjeblik fæser han ud
på Gaden, — Tjeneren efter. Denne her, føler
vil snyde ham for Betalingen. Jøles sæt-
ter i Trav, — stadig med den serverende Haand
i Hælene på sig. Aanden standser ham,
føler fatter intet, bliver ansig, — men lei så
og betaler mundeligt. Årbødigst blikkende
hopper Tjeneren sig tilbage. Jøles ned
at fortrivle; — hun er allerede et godt Styk
ke borte.

Da får han en Ide. Han standser 14. Lejning
en Cyklist, der kommer forbi, med et: Lejning Dets Lykke!
Dets Lykke! Han vil allerede til at snubbe,
Lykken, men Gjermansen gør et syndigt Kvad.
Ikke tale om at han vil af med den. Jøles
fortrivler! Endnu kan han lige skubbe hen-
de. Han standser så et Forretningsbud,

sin Tegnepen, som, tilbyder Budet nogle
Sedler - og et Witkort. Det forbløffede Bud
glemmer at protestere. Det vil se jules g.
pe på lykkel og spæner af. Budet står
mødende med Sedlerne i den ene Hånd og
Kortet i den anden.

Jules gør en fuldkommen latterlig
Figur på den alt for lave lykle med Fer-
retuningskiltet, der kun står dårligt til
hans Jæket, Garmacher og høje Hat. - Men
han er ligeglad og klemmer på. Endelig er
han nu hende så nær, at han ikke behøver
at være bange for, at hun skal slippe bort
fra ham og beroliget tøved han bleden
af sin glinsende Pande. De er nu nået
uden for Byen. Minnie springer pludsel-
lig af lykkel, hun har set noget ligge på
Vejen. Det er en lille Kalender (à la Minnie
Månedshefte). Hun tar den op. På Budet
står der skrevet:

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184.

Hun stikker den ned i dvendig på den
lille Taske, hun har hængende på lykkel
Styr. I det hun står på lykkel igen, opdager
hun noget bag sig en Kæde i Jæket og hjælet,
som (Kæden ikke Hatten!) tilskyndende

15. Den vil
de jagt.

er meget optaget af et underlige sin Cykel.
Da hun har set Maskinen i Gang, går hun
lidt efter det samme.

Hun drejer sin midad en lille
le Skovsti og ser smilende at Kernen i Jøket
den stadig holder sig i Mørket. Da hun
er nået lidt ind i Skoven, stiller hun
Cyklen fra sig ved et Træ og går ned til en
lille Skovso, der ligger lidt fra Vegen. Hun
sunder sig i Græsset og bygger på et Sted. Da
Jules ser hende stå af Cyklen, gør han det sam-
me, skjult bag en Krumsning, Sten eller.
Han står grundende og ser hende gå ned til
Søen og kikke rigtig, hvad han nu skal, --
men knipter så fornøjet med Fingrene, ligger
over hele Hovedet og går Hatten et Duf til
bage i Nakken. Han har fjernet sig lidt fra
sin Cykel, vender så tilbage og får med lidt
Anstrængelse Føretingsstikket pillet af
den. Han lister fremad, smiler fornøjet,
da han ser, at Alminde under Ryggen ligger
der. Han er nu nået hen til hendes Byk-
le, stirrer eftertænksomt på den med Fingrene
på Hælen, klækker af Hatten, griter i Kæledom-
men, trækker skuffet Hånden op igen, føler
efter i de andre Lommer og kører sig betænkelig
i Nakken. Efter et Øjeblik's Spekulation går

16. En
"Skiske-
stue"!

ber han sin elegante Slipsnål og stikker den med
et „døvelsk“ Udtryk i Ansigtet ind i den ene
af Lykle-Hangerne. Lufften hvirler ind, og jule-
les smiler. Han får ikke Tid til at trække
Hålen til sig igen, for Minnie rejser og hvir-
ligt farer julestribage til sin Lykle - og
sit Skjul.

Minnie vender tilbage til Lykle
og vil til at køre, da hun opdager, at der ingen
luffter i Bagningen. Hun blir meget overrasket,
følter på Dækket, ser sig om, - undersøge det nøje,
får Øje på Slipsnålen, trækker den forundret
ind, betragter den nøje og ser uhyre spekulative
ud, - men gemmer den så i Tasken. - Hver
fra Skovstien kommer nu jule-„galopspænde“.
- Der går noget af et lys op for hende, hun smiler
underfundigt, betvinger så Rattene, og sig-
nificer „gik hun sig så til at undersøge Lykle-
gen. Nu er julestriben, han springer af, spørger
deltagende, hvad der er galt, - opdager så, at
Tammen er en gammel Bekendt, bliver overrasket
og ærbødig. Hun smiler - og peger significerende
på Bagdækket. - „Å, ikke andet!!“ ser man jule-
striben, han får Lappegrejerne frem og skal
til at begynde, - da han kommer i Tanke om no-
get andet, trækker et Visitkort frem og rækker
hende det høftideligt. Hun larsmilerende imod

17. Inden
i Høden

det - uden dog at gøre Georgsd, hvorfor julel ser
uagt skuffet ud. Hun peger spørgende på det
mærkelige lykkekostume, han rejste, - han smi-
ler lidt jollet og slynger så ud: "Jeg fik sådan
pludselig lyst til en lykkestør!" - Hun smi-
ler - fastående - og holder hans høje Hæt, medens
han reparerer. Hun lægger Mærke til et han
undersøger Dokket, som om han søgte noget, - et
han bliver lidt usik og kigger efter i Gættet.
Hun smiler fastående bag hans Ryg og "hviler"
ad ham. - - Han er ikke længe om at gøre lyk-
ken uden, hun takker ham, roit, - og han
kysser taknemligt hendes Hånd. Det sætter
sig til Hest og følger ad gennem Skoven.

De er nået ud for en Restaura-
tionshave, da julel springer af Lykken. Hun
mæ ser spørgende på ham og springer så grå af.
Han peger ud mod Haven, gør hende klar, at
dette raunt, og hans Gane er tvi, og beder hen-
de venligt om et gå ned. Hun ryster først smi-
lende på Hovedet men går til sidst efter for
hans Bønner - og lidt efter sidder de bænket
i et lysthus ved en Høj Kaffe. De har til at
begynde sidde ut langt fra hinanden, - men
julel rykker udmere efterhånden og søger
at lide Armen om hendes hvi, med hvem
pære af 18. Han ser "vildt" forviret ud men

18. Kaffe-
parne

hun sei strengt på ham - ubehørligt! „Jamen
så sig mig da i det mindste Dens Navn?!“ -
befalder han, - men hun rykker lænde
på Hovedet. Ne, heller ikke det kan den røde
tale om.

Jules sei efterhånden noget melau-
kolisk ud; - hun sei på sit Ud og rykker sig. -
Jules kan ikke få hende overtalt til at bli-
ve længere. Hun går i Forvejen ud af Lyttethu-
set, - Jules får Øje på hendes Taske, der ligger på
Bædet. - Han sei den stikker et lille Hefte i
den med et Navn på, - hendes Navn selvfølgelig!
Endelig står hykken han da bi. -
Han lister forsigtigt Heftet over i sin Lomme
- glædeskålende - gædker hende så Tasken.
Medens han betaler Tjeneren, opdager hun, at
den lille Boy, hun fandt, er forsvunden - Hun
kaster et hurtigt Blik på Jules og lei - lidt
skadepo. - Så går det ind ad Byen til.

Da de er ude af Byen, springer hun
af Cyklen, tar hurtigt Afsked med ham -
til hans sørgelige Overaskelse - og betyder ham
at han ikke må følge efter hende. Han går ind
på alt; - han har jo Adressen! Hun kommer
og venter tilbage. - Jules springer med Hest-
ten alt, hvad han kan. Så snart hun
er ude af Byen, tar Jules himmelhøyt

19. Adres-

sen.

20. Farvel.

den stjerne Boy frem og overberør sig om, et he-
des Adresse står på den. - Jo:

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184

Henrykt kysse han Bezen og kær hjeind.

Minnie er udt hvin. Da 21. Er det

hvin kommer gennem Hensidset for hvin den ten?!

Og på et Fotografi af Jules, der står blandt
mange andre på Philippe's Skrivebord. Hvin

skider, i en nærmere på det.. Det har Påskif-
ten: Jules' Main. Hvin sammenligner Nav-
net med det på Billedet, hvin har stikket
i Bæltet.. Joh, - der er ingen Tvivl mulig.

Hvin er spigunde på Moderen, der netop kom-
mer ind - og peger på Fotografiet. Denne
nikker, peger på Billedet, på sig selv - og smi-
ler. - Hvin er eftertænksomt frem for sig selv
men da Moderen retter hende et Spørgsmål,
nysgar hvin på Hovedet og farer beende ind
ad taulset, medens Moderen er overasket
efter hende.

Jules står og gør sig så elegant 22. På
som mulig frau sit Triltspejl, - giver skælen Privat
de den lille Boy, han har tilegnet sig, har
en kampemæssig Bukt, han har købt, - og
far fat i en Bil. Han er på Bezen og gir Chai
for sin Adresse. Han bliver udt overasket,

da han ser, at det øjensynlig er en uoplyst farvelig
Gade, hans Elskede bor i. Bilen standser ved for
en mark og skønsmul Ejendom, - jo, det er øjensyn-
lig det rigtige H^h. Han sliger op ad en absolut
ikke proper Trappe. Hans Ansigtstrudtuyk
er noget måbende. Endelig standser han
uden for en Dør, på hvilken der står:

Margot Vinnie.

Mauricius.

Han rykker uforstående på Hovedet og ved
ikke, hvad han skal. Han kigger på "Bogen".
Joh! - Fatter så en kraftig Beslutning
og vinker hurtigt på. Et Lynstet og marvt
gammelt Kvindemenneske lukker op. - Jü-
les er ved at falde baglæds ned ad Trappen
af Overaskelse - men tar sig i det og kommer
med en Fouspørgsel, Madammen nikker og
beder ham med en Gestus - hede nærmere.

"Rådsvild i Ansigtet" følger han Nymfen og
læser sig jüle ind i en "Salon" af en uoplyst kvind-
sam Elegance. Madammen bei ham med en
Håndbevægelse tage Plads og forsvinder.
Jüles sætter sig på Kanten af en Bistau med
Hakken i den ene Hånd og Urtekosten i den
anden, - seende sig betyngtet om.

Et Øjeblik efter åbnes Døren og et
uigt kvindeligt Væsen af et noget kvind-

23. En be-
hagelig
Overaskelse

smut Udseende. Jules farer op og står med
Buketten i den ene Hånd. - For han får sin-
det sig det mindste har hun taget Buket-
ten, smilende højt frekommende. Jules
er "forfærdet" hædt et Skridt tilbage. Ju-
les kaster et Blik på "Bogens" Havn, - kommer
med et Spørgsmål, - hun nikker smilende
og halvt trykker ham ned på Stuen igen.
Med en kalem Mine sætter hun sig på den
anden Ende af Stuen og smiler "lokkende"
til ham. - Jules er komplet idiot i Of-
blikket, ved hvorefter ind eller ind; - men
da den skønne "nykker" udmere, farer han
pludselig op, styrtet ind af Stuen efter at
have efterleveret et forfærdet Blik ved
Døren. Tilbage står Margot og stirer idio-
tisk efter den besynderlige Gæst, ser så på Bu-
ketten - og forstår ikke et Mord af det
hele. Det går Madammen, der er kommen
til, heller ikke. Shippet ind af Huset læ-
ner Jules sig tungt til Muren - opgivende!

hæste Dags Depart - 24. En In-
ventionets Kontor: Jules sidder grublende itation
i sin Stol, - ked af det hele. Philippe er
optaget af at skrive. - Jules kigger på ham
- og vil have et rids, hvad det er, han plud-
selig har fået så travlt med. Philippe

apparerer hans Spejlsmaal, - uigjer et Øjeblik
efter, - Brevet ind, stillende sig afven-
tende. Philippe rækker ham et Brev, og
ham begribeligt, at han skal give Jule det.
Brevet er uagt overasket - men gær som befa-
let, hræfter Phil. betyder ham, at han
glad kan jasmide. Jule bryder højti-
delig Brevet og læser

"Undertegnede vil gerne at
have den Fornøjelse at se Hr. Jule Main
hos dem i Mager Aften Kl. 7 til en Bid
Brød i al Tarvelighed. S. u.

Mr. & Fru Philippe Clair."

Jule smiler, rejser sig og byrder leen-
de Phil. Hånd og nikker.

Jule har gjort Toilette og staa og
stopper de forskellige Ting, han har lagt fra
sig på Bædet, i Lommen. Blandt dem er
også det "stjålne" Kæppe. Uden at tænke o-
ver det, stikker han det i Lommen. Han
stiller hos Philippe, hvor en bel anden Gæ-
ster allerede har indfundet sig. Efter at
have hilset rundt, kommer pludselig Min-
ni ind. Jule er red at have Næse og
Mund, - farer et Skridt tilbage, græber
sig til Hovedet, - - alltsammen til de an-

25. Hans
Sister!

dies store Overaskelse. Han kommer endelig
nogenbunde til Hægtene igen, og Philippe
præsenterer: Min søster Minnie! - Jule
thine forbavset - først på Minnie, - så på
Philippe. Minnie nikker smilende, hvor
mod Phil. er meget uforstående ud. Endelig
får den stakkels Jule samlet sig så me-
get, at han er i stand til at trykke hen-
des Hånd, hvilket han gør længe og smil-
ligt. - Philippe beder Gæstene gå til
Bæd og ber Jule tage sig af Søsteren, hvil-
ket samme Hæne absolut ikke kan noget
imod.

26. Ende-
ligalene.

Han er færdig med at spise, og Jule får
Lejlighed til at tale et Par Ord med Minnie un-
der fire Opie og ber Jule hende om at gå ned ud
på Krandæen. Minnie slår det først hen i Spøj,
men da hun ser, hvor skuffet han er ud, går
hun alligevel med ham. På Krandæen fin-
der Jule en hyggelig Kloge, hvor de kan sidde -
halvt skjult af Planter, - og han fortæller hende,
hvad der ligger ham på Hjerte. - Hun vil til
at begynde med ikke lade ham tale, - sender sig
bort fra ham, - men han griber hendes Hånd, fi-
sker den lille Bog, han tog på hende, frem og for-
klarer hende, hvilken Skuffelse den har forvoldt
ham... Hun ler - og får efterhånden Medli-

denked med ham; han rykker nærmere, og hun
lar ham gøre det; han lyster henen om hendes
Livsgæmme Gang får han lov til at gøre det.
Han rober et Kys; - men nu bliver hun alvorlig,
dog da hun ser hans ulykkelige Ansigt, bliver
hun fæmildet. Midseligt springer hun be-
de op, betyder ham, at han skal blive, og for-
svinder et Øjeblik. Hun kommer tilbage med
en lille Øske i Hånden. Hun har påtaget sig en
rødt streng Hæbe - og åbner højtideligt for Ø-
sken og tar den Slipmål frem, som jules ejendel
i hendes Lykke. Han ser først kolossal over-
rasket ud, så valdig angreft, tigger bønligt
om Tilgivelse - og får den givet i et Kys.

Lilli har robet sig ud på Op - 27. En lille
dagelsesrejse og overrasker de to i et Kys. De fa- Redsfor-
rer fra hinanden, forlegne, - og Lilli anbringer sig Styrer
imellem dem og Lilli lader meget færdigt over,
at den fremmede Hæbe kysser hendes Lige-
inde. Lugen af de to er rigtig glade over for-
styrelsen, - men de kan ikke få hende til at
forvilde... Så finder jules på at stikke hende
en Daller; og med den fejner hun sig henrykt.

Lilli kommer glædestående 28. Se, hvad
hvispende hun til sin Far med 2-Kroner i Hæ- uig har
den: Se bot, hvad uig har fået! Philipp tar fået!
hendes Forhøj, Käthe kommer til, og Lilli peger

sid mod Verandeen. Philippe lar sig fore deind
af hende, Kätthe følger efter. Jules og Minnie
saa forvirede paa hinanden. Jules gav en
hørlig Forklaring, og Phil. & Kätthe lykønskede
høfligt det unge Par.

Men Phil. bliver pludselig efter-
tanksem, etter Jules et spørgsmål. Deene
trækker paa Skuldrene. Minnie & Kätthe se
spørgende paa ham, Jules kommer med en Be-
mærkning og drakter Onkels Brev op af
Lommen og lar dem læse det. - Minnie ser højt
fortrædelig ud - men opgiver hørlig Alvo-
ren - og trykker fortvivningsfuldt hans
Hånd med et: Kommer Tid, kommer Råd.

29. Hvad
vil Onkel
sige?!

(Se Fortættelsen af 29. og
den „omlagte“ III Akt.)
3de Akt.

Jules dagligstue - 30. Ung
e: han går ned op og ned ad Gulvet, ser paa
sit Ur, ordner lidt paa nogle Blumster, der pry-
der Bordet o.s.v. Endelig siger det, han betæn-
ker sig et Øjeblik og går så ud i Entréen, hvor
Jenssen allerede har lukket Phil. & Minnie
ind. Hjertelige Klokkestilskud. Jules si-
ter Minnie rundt i Lejligheden, - hun stand-
ser paa et stort Maleri (ell. Fotografi), se-
er paa det og ser spørgende paa Jules. Han nik-

her smilende, hin rimmiles, hin med kys-
ket Hånd ad Billedet - og lei så. Tjeneren
bringer Kaffe, og de 3 slår sig ned ved det
hyggelige Kaffebord. Døglen afbrydes her
ved en brødtal Ringen. Jule-Jule forbrædt
op. - Hven kan det vel være?! - Han sætter
sig igen, trakkende på Skuldrene.

Udenfor Entréens står Mkel Bro
midne; et byk - næsten skoldet Hene - nervøs
i sine Bevægelser; - og tilrifter sig Kølighed
med sin høje Hat. Han bliver utålmo-
dig, ringer igen kraftigt, og endelig kommer
Tjeneren og lukker op. Mkel kommer med
en Furesporgsel, Tjeneren trækker beklagende
på Skuldrene - men Mkel har allerede
puffet ham til Side og er stormet ind. Jule
er igen springen op og gået hen mod Døren,
lyttende. Han vender sig til de andre og ser
højt ubehagelig overrasket ud - og kommer med
en Bemærkning. Minne peger op mod Porten
et af Mkel, og Jule nikker. Hendes An-
sigt får et pådsigt fuskækket Udtryk, der
siger så meget som: Av, den er jo ikke så god!

Så bliver hun alvorlig, peger først på Ju-
le, så på sig selv - og giver en spørgende Be-
rægtelse. Jule ser lidt forstående ud, - hun
rytter sin Stol noget tæt fra hant, - og Ju-

31. Oktober
Bromide

nikker bejaende. Jules har lige nået at få
sat sig ned igen, da Døren flyver op, og Mabel
mater ind. Han standser pludselig, da
han ser, at det er Fremmede, kigger rundt
og vil til at trække sig tilbage igen, da Jules
"der" hen til ham og hilser hjerteligt på
ham - og halvt før ham hen til sine Gæ-
ster, presenterer. Mabel hilser først på
Philipp og må så også trykke Minnie i Hæn-
den, holdende sig så langt fra hende som
muligt. Han slipper hurtigt hendes Hånd,
som om han brødte sig. Jules har noget
på Tungen, giver ham en Bersed, og Tje-
neren går, medførende Mabels Overbøj.

Jules får tænkt sig sin Mabel
ned i en Stol ved siden af Minnie, Mabel
rykker skak Stolen noget bort fra hendes.

Tjeneren kommer ind med et Par Kopper
til Hr. Bromidore og vil skænke Koffe, - men
Minnie overtager Værtindens Rolle. Da
Mabel vil til at komme lukker i Kaffen,
standser Minnie hans Hånd, - smiler søm-
stæeligt og kommer lukket i for ham. Mabel
er tydelig nervøs og ikke rigtig vel til
Moders led at Minnie trykker ham under
næse - og alls ved at have hendes Hånd liggende
på sin Arm. Hans øjne at flytte sig, men

32. Kvind
dehaderen

Mimmi følger efter. Den arme Maud sidder
som på Nale. Hun konverserer ham ud
med sit mest indtagende Smil, medens
han sidder nervøs og tripper og spilder Kaff
på Jaketten. Mimmi har parat til
at sege et bage Pløtten af, og Mollen er en Be-
svimmelse ved at se hendes Hårstrøje
sit Ansigt. Han får forvildet op (de to
andre Kerner har haft svært ved at holde
sig alvorlige!), og Thil rejser sig med det sam-
me ju at bage Afked. Mimmi siger ovenud
venlig Farvel til Mollen og glemmer "helt
Jules - og kommer først i Tanker om det, da
hun er nået hen til Døren. Jules sætter højt
fjendemet ud men bliver forvildet;
da hun bager Mollens Ryg får Lejlighed til
at give ham et flygtigt Kys. - Da Gæster-
ne er gået, åbner Mollen Løst op, han
sukker ned i en Stol, vifter sig med sit store
Lammestaklæde og sukker befrøet. Han skæn-
ker sig en extra Cognac og sluger den med en
kelkfuld Minc.

Natte Dag sidder Jules og Mollen 33. Per-
sed Magentkassen, da Jensen kommer ind med
med Dagens Post. Jules opdager et Brev med
Famelskrift og bliver sig til at læse det, me-
dens Mollen er optaget af en Avis. Jules læser:

Min egen Jule!

Jeg har uagt i Retning af en Plan, hvad
vi kan komme din Løbel til hiis! -
Løv mig ikke at blive overrasket, hvad
du end skæ! - Vedlagt finder du en
Invitation til dig og "Magen".

Din Minnig

Jules Ansigte klæder op, kan
i så spekulativt ud, smiler: liden til Pige-
børn og kigger på den anden Skrivelse, der
finder i Konvolutten, - efter at have sluk-
ket den fast i Lommen. Maken har uds-
gerrig sendt dig og Jules rækker ham Pa-
piert - med en påtaget ligegyldig Meise
og en Skænderi-beretning. Maken læser:

Kan Hr. Jules Maria!

Vil de og deres af Måkelikke gøre os den For-
nøjelse at spise til Middag hos os i Morgen
Kl. 6.

Deres

Philippe Clair

Maken smider gåvrent In-
vitationen på Bordet og rykker på Hovedet og
vil kaste sig over Avisen igen. Jules griber
fastsættende Gebærde - men kommer med nogle
fajlende Ord. - Maken ser ubegribelige Mel-
lemfornøjte ud, læser Invitationen en
Gang til - og smikker endelig. Jules triumferer.

kaste Affen hos Philippe. Gæsterne kom- 34. Mid-
mer og blandt dem Jøles og Onklen. Minnie dagsdelka-
laan som Jøles en kist forhænde og helliger bet
fuldstændig Onklen sin Opmærksomhed,
hvad denne dog er alt andet end begej-
stret over. Jøles er ved at fortvivle over
Minnies Kulde men lever op igen, da hun
ser sit Liv til at sende ham (den taler
med Theodoret Fringskys bog Onkles brede
Ryg. Jøles vil tage Minnie til Bads, -
men hun fejler ham og og tan Onklen, der
ikke er helt glad ved situationen.

Efter Badet skal der danses. 35. Onkel
Jøles, der ved, at Onklen ikke danser, vil Bromide
inkludere for Minnie, - men hun afslår i Ideen
det og siger at ja overtalet Onklen til at fore
sig ind på Gulvet. Denne forkaster Tan-
ken med Afky. Han danser!! Nej! Men
Minnie gir ikke talt og ja at slippe for vi-
den Tiltale, forsøger Onklen sig. Det går ik-
ke rigtig godt for den tykke Godsejer, der ik-
ke er inde i Dansekunstens Mysterier, og det
samt ikke længe for han i sin Ubekendth-
hed har fået trædt Minnies enesko af.
Hun smiler, - det gør såmænd ikke noget.
Hun lader ham jule sig ind i en tilstødende 36. Den
Salon, sætter sig mægtigt ned i en stol og galante Bieder

strækker Foden frem. Onklen forstår ikke.
Hun går ham begribeligt, at han skal sætte
Skoen på. Hr. Brændene er ved at hinde!
Men hun går ikke tabt, og Resultatet bli-
ver selvfølgelig at han må bøje Kna, hvad
der ikke er uvent for en Mand med hans
Korpus. Juleligger ind gennem Portie-
ren. Minnie rækker smilende til ham og
går ham begribeligt, at han har at forsvin-
de. - Et Øjeblik efter kommer Philippe. -
Han lader i huse overasket og forvinder
med et undskyldende Blik. Onklen er ik-
ke helt begjæret ind. Ind at danse vil
hem ikke mere, og Minnie henter Whisky
til ham og går det så behageligt som min-
ligt for ham. Hans Fortvivlelse nær.

Næst senere på Aftenen sid 37. Et
den kvindesky Onkel og nogle andre, Herre farligt
fordybt i et Bridge-parti, da Minnie Pigebar
kommer ind med Julel, som hun har dan-
set med. Hun læner sig til Onkels Stol
og lader meget forundret over, at han er
så optaget af Spillet. Onklen bliver urolig
ved hendes Narracelle og er ikke helt i stand
til at passe sine Kort. De andre Spillere går
Kort og Minnie kigger så smilende hans
Kort til hans store Forbløffelse. Hun går
Kortene til Julel, der ikke er særlig begavet ind

i det Øjeblik. - Hun ser bønligt på Minken.
- og det lykkes hende virkelig at få ham til
at rejse sig - og hun skubber sig føles ned i hans
Stol. Indsmigrende græber hun Minken min-
der Anne og gør ham opmærksom på nogle
Malerier. Hun får ham med ind i det til-
stødende Tæppe; - føles en uagt. betænkelig
id.

I Tæppet ved siden af går Minne og 38. Under
pludselig med den uheldige Mink, river han fire Øjne
fjællige Ting o.s.v. - Den arme Mand har mest
Lyst til at løse sin Kej, - han trækker angst
sin Skaldepande med til dømmetørklæde.
Minne ser, medlidende på ham, trykker
ham ned i en rigtig magelig Stol, betyder
ham at han skal se et Øjeblik og formin-
der. Minken Ansigtsudtryk er ikke helt elsk-
værdigt, han stamper irriteret med Foden i
Gulvet og har lige rejst sig, da han hørte nogen
komme, - og han synker ned igen. Minne
kommer hurtigt smilende med hans Whi-
sky og lukker Døren efter sig. Hun får Glas-
et op til hans Mund - og tilbriker ham
Rølighed med sin Pifte. - Han er alt-opsig-
kende id! - Hun går smaltende - og med
ad Gulvet, og da hun kommer hen ved Dø-
ren, ser hun sit Blik til et dybt Nysen
om. Så opdaget hun, at hans Slipsstræde

skævt og gir sig - kods hans forjæmshed og
ving - til at rette på det.

I Sidercauldet rækker de 4 Herrer, - ju- 39. Eupae-
les er ikke særlig "oplagt". Philippe kommer kær situ-
ind og sætter spørgende om: "Hvornår min Sø-
ster?" En af Herrerne peger mod Døren til
Sidercauldet, Phil. nikker og går hen til Døren,
lader overasket over, at den er lukket. Phil.
baner på og vil åbne Døren. Brum! Den er
låst! - Med en tilsvulmede "dygt" Be-
skyttelse møder i sine Træk, sender han sig mod
de andre, der er lige så forbløffede. Jules går
hen mod Døren. I Sidercauldet er Min-
nie optaget af at ansejere Klips, - hun går
tilbage, da der bliver taget i Døren - og er
"overasket" på Mhlen. - Denne er mindst
lige så overasket. - Minnie må reddes sig
helt tilfældigt for at hun ikke skal bli. -
Efter en "penlig" Parze, går hun hen mod
Døren "lanslet" ved at opdage, at den er
låst. - Hun lukker op - og ser rødmen
på Mhlen, der står med åben Mund.

Nu kommer Phil. ind, ser sig forbløffet
om, peger på Døren og på Mhlen. Denne
er højt forjæmshed ind og lader Hænderne
fare hen over sin Perle. - Phil. sender ham
et underfundigt Smil, sender sig mod Sø-
steren, der står med det Hoved, og farer hen.

ud efter at have oplevet et undskyldende
 Blik mod mollen. Denne er i tvivl, - for sa-
 de Guldvet og gik helt ind af sit gode Skind,
 da Jule, der sammen med de andre Herre har
 stået i Døren, - og er kommet helt ind og sender
 mollen et underfundigt Blik - og skriver det
 ene Øje til. - Mollen vil lige lidt at sige, men
 betænker sig, smiler rundt på Halsen og
 ud af Kaulset. - Jule smiler og banker tan-
 kefuldt med Fingrene på Bordpladen, der
 han får et Par samme Hænder om sine Øjne.
 Det er Minnie, der har listet sig ind. Han
 giver sig fri, lægger Armeene over Kors og rækker
 en påtaget "Stræng Mine" på ham. Min slår
 Øjnene, - kigger op, medens et smil lister sig
 frem i Øjenkrøene - og kaster sig om Halsen på
 ham. -

Noget Dage efter: Jule og mollen Bro- 40. Et. lit.
 midde kommer ind på en Restaurant for at faldigt
 spise til Aften. Medens mollen er optaget Mode
 af at studere Menuen, får Jule Lejlighed
 til at kradse et Par Ord ned på et Stykke
 Papir, lægge det i en Konvolut og give en Por-
 celo det til Viderebesorgelse. - Meddøen
 der sporenskegs op til Philippe med det, som
 har mod det, læser det og lader det gå videre
 til sin Kone og sin Løster. Det lyder:

Til min Restaurant "Atricia." Jule.

De 3 ifrån sig deres overtøj og stammer mod
"Astrid". Jule og Milla er nået til
Besseren, da Philippe, Käthe og Mimmi hol-
deres Tønder i Lokalen. Mimmi, opdager
de to, vaskede et Glædesudbrud og stiger
hen til dem, fulgt af Phil. & Käthe. Milla
Brennede's Glæde er behersket, - men der er
jovet et skille op. De 3 slår sig ned ved deres
Bord og Mimmi ved hans Side.

I det Philippe rækker Tjeneren 41. Jour-
nal, opdager han en Hæse, der sidder natist.
alene ved et Bord, - og som hilser på ham. -
Phil. nikker igen, går hen til ham, passa-
rer lidt med ham, og ham opmærksom på
Milla Brennede og fortæller. - Jernskriften
er meget interessant og udtømmende ved på et Pa-
pir. De har roet Afsted, og Phil. sender til-
bage til sit Selskab, hvor hun allerede er
kommen på Bordet.

Man (i det Selskab) er ved at bryde 42. Op-
sp. Mimmi påtager sig at hjælpe Milla i brud
Overtøjet. Denne (Milla altså!) er stadigvis
ikke begejstret for Damens Elskvædighed. Phi-
lippe, der smilende har rekket et forstående
Blik med Jule, får en Idé - og får Lejlighed
til at hvirke Mimmi et Par Ord i Øret. Hun
er færdig, - smiler så og nikker. - Phil.
Jasvinder, medens Mimmi har raskeligt

led at komme i Tojst, som det til en vis Grad
lykkes hende at få Onklen til at hjælpe
sig på.

Phil. har skyndt sig ud på 43. Bestik-
Trappen, hvor Elevatorfrøieren, den kender kelte
ham, ærbødigt hilser. Phil. forklarer ham
nøjet, peger på Elevatoren, - bevæger Hånden
oppe fra ned efter (for at betegne Elevatoren
der synker) - og standser Hånden med et Ryk.
Frøieren ryster på Hovedet, beklagende. - Phil.
beder sin Tegnebog frem og søger at overtale
Manden ved Hjælp af nogle Sedler. Frøieren
er i en sand Fiksel, - plan for den og nik-
ker. Phil. rækker ham smilende Sedler-
ne og lykkes hans Hånd, forklarer og peger
på sit Selskab, der langsomt kommer dri-
vende med Minnie og Onklen i Spidsen.
Bestandser ud for Elevatoren.

Minnie siger for, at Onklen først 44. Et
går ind, følger så selv efter - og på et Tegn af Elevator-
Philippe til Elevatorfrøieren lukke Døren. On- uheld
ken slækker forfæmst Hovedet ud og vil have
de andre med ned, men Frøieren peger på en
Plakat på Elevatoren: Højeste Belastning
200 kg. - og går smilende en Bevægelse mod
Onkens Kapsel. Den grædende Brændende
der ham et kærtende Blik og trækker sig
arigt tilbage, - hvorved Frøieren sætter Ele-

sat den i Gang. Philippe gir ham et Tegn; Ju-
les og Käthe har fejret sig lidt; - Fruen ser
der bød og smitter ved Hjælp af en Lomme-
kniv en Ledningstråd over. Elevatoren stand-
ser med et Ryk. "Stå opstandelse!" - Phil. la-
ver Ståhej, de andre kommer til, - Køben, Tje-
nen og Gæster. - Det er ganske uforklarligt, U-
heldet. Fruen forstår det ikke. - Men Factum
er: midt imellem 11te og 1ste Sal sidder Ele-
vatorens fast. Bag Glasdøren kan man skimte
Munkens forfærdede Ansigt og den grædende Min-
nie. - De bliver siddende Bred efter kyndig
Assistance. Journalisten er kommen til, Phi-
lippe forklarer, og han noterer.

Endelig efter en Times Forløb kommer 45. Befri-
Hjælpen, siden den beskadigede Ledning og Jui-
gør den i Orden. Elevatoren glider roligt ned,
og de uidespærrede stiger ud. Munk Bromsede
er ved at flyve i Fluit, overfører Hotelvæ-
ten o.s.v.; og Jules har sit Besvæ med at be-
rolige ham. Minnie, der er bleg og sindsbæ-
get "lar sig trøste af Phil. & Käthe. Under
Folks uhyggelige Blikke begiver vort Selskab
sig ud, for Afshed. Philippe, Käthe og Minnie
forsvinder i en Bil, Jules og Munk i anden. Munk
er træt, Jules hængt over det skoleende
Lunt, Minnie sendte ham til Farvel.

Jules Arbejdsvenne! Jules kommer ind i 46. Magen
Magenjække og godt Midsnat, får lige kastet et idyl
Blik i Magenavisene, da Telf. rimer. -
Han tar Rødt. Han er Minnie telefonen
hjemme fra Philippe. Han er i Vestøj li-
ksom Phil, der står ved siden af med en Avis
i Hånden. Han forklarer beende Jules noget,
- Jules læser og nikker bejaende. Til Phil sender
han et Fingertys pr. Telf., - Han testa-
rer det. Afgrusning! - Jules sidder end-
nu på Skrivebordskanten, fornøjet smilende,
da Anken, i Beukledde og Manchetstyrt,
kommer stormende ind. Jules lægger sit An-
sigt i alvorlige Folder og hilser hjerteligt på
Anken, - som brummer. Han sidder lidt Mi-
midt på Grund af Gårsdagens Fatali-
teter, - dels fordi hans ene Seleskops sprun-
gen. Han farer arigt op og ned ad Gulvet,
hørende op i Beuklederne, kloende sig i Nak-
ken o.s.v. - Tjeneren kommer med Kaffen.
Anken nipper til den, - uforsvarende.
Pludselig farer han op. Det ringer! - Jules be-
væger ham og han kaster sig over Kaffen
igen. - I det samme stykke Philippe ind for-
bi Tjeneren - og hilst af Minnie, der sender
Jules et Fingertys, for ham, grædende syn-
ker ned på en Stol. Anken vil flygte, men

bliver stoppet af Phil., der i højt altherent sid.
Han trækker en Avis frem, holder den op for
hasen af Bromidore, der er helt sanseløs. Phil.
peger på en kotits og styrter op og ned ad Gilt
ret. Julees læser over skuldrene på Minken:

Den bekendte Godsejer Main, der i disse
dage opholder sig i Bryen - efter Følgedende for
at lade sig smede i Hymus hænker - var i Aften
udsat for et lille Uheld. Da Godsejeren og
en ung Dame, - en Datter af afd. Departement
chef Clair, - som han var i selskab med, tog
ned med Elevatoren i Hotel „Astoria“

Phil. går tilende hen mod Godsejeren: „Min, 47. Min
Søster er kompromitteret! De må gifte Dem med hende! Søsteren
Minken jamt tilbage med Røddelen malet i sit Ansigt. kompro-
Julees sender sig for at skjule sin Datter. Minken rylder mitteret!
kroftigt på Hovedet og gør en opstigende Betægelte.
Phil. lister en Revolver frem i Hånden, peger mod Sø-
steren og Minken og harer Revolveren. Minken er døde-
færdig, smiler fjollt og gør en Betægelte med Hån-
den for at få Phil. til at sænke Påbuet. Han sender
sig fortvivlet mod Julees, - men denne trækker ind-
Vagende på skuldrene.

Da klaver pludselig Minken's Ansigt op. Han sender 48. En Red-
sig mod Phil. og peger på Minnie og Julees og kom- unngjplante
mer med et Farslag. Phil. ser efter tankerne ind,

men Minnie ryfter sig og ryfter på Hovedet. Jüles
ættu sig - og følger hendes Exempel. Mkleu
fortvovler. Han sender sig mod Jüles og ud-
bryder: Du gifter dig med hende! - Ellers går
jeg dig arveløs! - Jüles lader overrasket,
smiler så ironisk, ryfter uforstående på
Hovedet, tar så Mkleus Brev, der ligger på
skrivebordet, og rækker ham det. Han ser
på det, rynker Panden - og vrir det så i styk-
ker. - Jüles og Minnie kxler et sjældent
Gjækast.

Mkleu griber nu Jüles Hånd og fører 49. Betin-
ham hen til Minnie. Hun lader tilbage gelsen
og ryfter på Hovedet. - Mkleu beifolder hen-
de, - men hun ryfter stadig på Hovedet. -
Så ser hun pludselig eftertænksom ud, -
fører Mkleu Broniadae hen til skrivebordet,
rækker ham en Pen - og dikterer. - Han
skriver, - protesterer, - skriver, - jamen op, -
skriver... og skeler en Gang imellem til den
uhyggeelige Revolver. Endelig rækker
han Jüles det skumme. Jüles løser:

I Tilfælde af at min kære, Jüles
Maur, ægte Frk. Minnie Clair, tilstår
sig ham en årlig Understøttelse af 20.000
Fr. samt indrætter ham til min Uni-
versitetslønning.

Jules smiler stagt, sender sig mod Philip-
pe. - Han har videt at indseende. Minnie
nikker, - Jules nikker så gaa' bejaende gæd-
ke blikken Papiret; han skriver til ham
inden. De andre attestere. Jules får
dette Papiret overrakt.

Blikken ændrer sin befræt, 50. Solen
for i Steden af Panden og rejser sig. Han skinner jo!
kigger på Jules og Minnie, der står uset
fra hinanden, - trækker så Minnie hen
mod Jules - og pludselig kaster de to sig
glædeskældende i hinandens Arme.

Blikken og i dets øjeblik - overrasket ved og
sender sig mod Philippe, - men denne
har stoppet et hemmetræklæde i Møn-
den og halvkræft af latter.

Ende.

Kaldemar Andersen.

Forkortelse

&

Indledning

af

III Akt

af

Frindelist

eller

4 Krig med Amer.

Lystspil

i

3 Akter

af

Jaldemar Andersen

1914

III Akts Afdelinger er henlagt til:

1. Uden for Thuehotellet.
2. Strandpromenaden.
3. Uden for Jules Bolig i Hovedstaden.
4. Trappegangen uden for Jules Entré dør.
5. En hyggelig Krog på Hotelverandaen.
6. Hotellets Forhal.
7. Uden for Villa „Laursonci“ i Havelåge
- 8^a Ved Hotellets Strand
- 8^b Jules Hotelveranda (i Baggr. en Altan med Sæen)
9. Et Hjørne af Hotellets Spisestue.
10. En af Hotellets Saloner (i Baggr. Fløj dør til Damsalen)
11. En anden af " " (i Baggr. dør til den første)
12. Som 10.
13. Som 11.
14. Som 8^b

Hvis Forkortning af III. mites,
til Afdelingerne 7 & 8^a kunne
udelades som mindre væsentlige!

Tilføjelste til II Akts Slutningsscenen (Hd. 29)

I det samme kommer et Telegrafbrev med et Telegram til Philippe. Han læser det - og nikker tilfreds. Det lyder:

Høsthotellet 2:10-7-14

Mr. Philippe Clair!

Må jeg hermed meddele Dem at den ønskede lottage: „Lans-roué“ er disponibel fra den 11te dt.

Forbøndtligt

P. Boir

Alle sei meget begejstrede ud ved Tanken om snart at kunne flytte. på landet; — Jules undtagen: han er selvfølgelig ked af, at Minnie så hurtigt skal forlade Byen. — Men hans Ansigt klæmmer hurtigt op! Han forslår med et komisk-bedende Udtryk i Ansigtet, at han også lejer sig ind på Høsthotellet (ved at vise med Telegr. — peger mod de andre og sluttelig mod sig selv) ... de synes alle, det er en udmærket Ide, og Minnie trykker glædestilende hans Hænder.

Ende på II. Akt

Omlægning af Akt III

1. Bill: Kyst-
hotellet (u-

Philippe, Käthe (med Loli) og Minnie reiser. derfor (hvis
de villes flere Biler op, - men ikke med den hotellet)
sente! - Endelig kommer Gutes. Hjerteli-
ge Velkomsthilsener o.s.v.

Medens Chaufføren og en tilhørende 2. Strandpro-
menaden.
Tjener ^{læser Bagagen af} spadrer Jules og Minnie en Tur
langs Strandpromenaden. De 3 andre føl-
ger langsomt efter.

En Bil standser - og lægger en lyk- 3. Uden for Ju-
nasken skoldet Hæse af. Det er Mkel Broun- les Bolig i
dore! Efter at have betalt Chaufføren Hovedstaden.
går han mid ad Gaden.

Leddruppende enter den korpul- 4. Trappegaa-
ente Hæse op ad Trappen - og ringer på! gen uden for
Han tiltrækker sig Kølighed med sin høje Jules der
Hat! - Utålmodig ringer han igen. De
kommer stadig ringer! Når han gnar
og skal lige til at sige at ringer tredje
Gang, da han ser, der sidder et Kort i
Dørpladen. Han læser: Føreløbig Ad-
res Kysthotellet. Han hamper arigt
med Foden i Gulvet, betænker sig et Øj-
eblik, - kigger i en Topplade - og jumper sa-
ned ad Trappen igen med sin Kuffert, får
fat i en Bil og kører mod Banegården.

(Lm 3.)

Jules, Philippe, Käthe og Minnie sidder
og nyder Eftermiddagskaffen. En Tjener
kommer anstigeude og overrækker Jules et bi-
sitkort. Denne læser:

5. En hyggeli-
g Klog på
Hotelmands-

Bromidae Marie.

Jules faar forfærdet op. Da de andre bli-
ver sat mid i Lagen, er de lige så overraskede.
Tjeneren står afventende. Endelig får Jules
samlet sig så meget, at han er i Stand til at
rette en Forespørgsel til Tjeneren. Denne nik-
ker og peger til højre, - udtænder et Spørgsmål, -
Jules er sig højst ulukkelig om - og nikker så.
Tjeneren spinner sig.

Almindelig Rådsvildhed! - Minnie
kommer først til Højterne og rejser sig - og er
idylle bestemt ud. Hun peger på Jules, så
på sig selv og gør en afværgende Bevægel-
se: Der er ikke noget mellem dem! Hun
trækker sin stol så langt bort fra hams
som muligt. Jules er ikke alt for begavet
ud. De har alle lige været et par timer
med igen, da Møllen-accompagnement af Tj-
neren - kom frem på Mandagen. Deng-
de Møllen er meget overrasket, da han ser,
det er et stort selskab, han dumper ind
i, kigger rundt - og vil til at tænke sig til
bage igen. Men Jules har omidledtid fået

rejst sig, -- får hilst "kjerligt på hane -- og
halvt slæber hane tilbage til Haffet-
det -- og presenterer. Onklen hilser sidst
på Minnie, -- holder sig så meget som muligt
i Afstand fra hende og slipper hurtigt hen-
des Hånd, -- som om han brødte sig. Jule-
gir Tjeneren en Vase, -- og den opsatende
gjæmmer sig med Onkles Overbøj.

Jule får trykket sin Onkel ned
i en Stol ved siden af Minnie; -- Onklen ryk-
ker et par Lin Stol meget rask fra hendes, -- men
hun følger efter. Tjeneren kommer med
et Par Skapper til Mr. Bromidore og vil skæ-
ke Haffe for hane, -- men Minnie overtager
hurtigt Vertindens Rolle. Da Onklen vil
til at komme Sukker i Haffen, standser
Minnie hans Hånd, -- smiler vinmodstæ-
eligt og kommer Sukkeret i for hane. Den
gode Onkel er fulig nervøs og ikke rigtig
vel til Mode -- dels ved at have Minnie
siddende så tæt ved sig -- og dels ved at have
hendes ^{Hånd} liggende på sin Arm. Han siger
at flytte sig, -- men Minnie følger stadig
efter. Den gamle Mand sidder som på Kæl-
le. Hun konverserer ham ned med sit
mest indtagende Smil, medens han sidder
og rækker vinligt på Stolen -- og spilder

Trappe på Jaketten. Minnie er staaet parat
til at hjælpe at tage Pletten af, og Onklen
er en Berisnelse ved at føle hendes
Hånd støje sit Ansigt. Han faar jo vil
det op (de andre har haft Mærke ved at holde
sig alvorlige), - og Phil. & Käthe rejser sig
i det samme for at tage Afsted. - De siger
ad et Stykke hen ad Mandaen og siger så
Farvel. Minnie er længe om at få taget
Afsted med Mr. Brundage - og glemmer
helt føles. Hun er allerede begyndt at
gå ned ad Trappen, for hun kommer i
Tanker om "Forglemmelsen". Da Onk-
len et Øjeblik vender Ryggen til, ser
hun sit Smil tilsmilende at vende
ham et Fingertys. Onklen ændrer
lettet op, da de er forvundet, - og i en
en Berisnelse med den "bortdragende" Min-
nie og rejser de fleste på føles. - Men den-
ne er højt overrasket ud, - lei og rykker
benægtende på Hovedet, - og Onkens Ansigt
der har ligget i uagtet tvivende Foldes - glat. b. Kirko-
tes ud igen.

De 2 Herre begiver sig ind i Fer-
ballen og taler med Portieren. Føles pe-
ge med Onklen. Portieren nikker, - ser
efter på Tavlen, - ja, Herren kan få et

Par kæliser ved siden af jules. — Onklen nik-
ker tilfreds — og de 2 begiver sig spad Trap-
pen.

7. Uden for

Minnie står og læner sig til hægen, da Villa, sans-
jules og hans Onkel kommer spadserende. — Mini² Ha-
de hilser — og Onklen vil hurtigt gå videre, — klage.
men jules trækker ham med hen til hægen,
hvor Minnie ræmt "hilser på ham.

— Hun kommer uden for, — og sætter et spørgs-
mål til jules, — men får samtidig kejlig-
hed til (da Onklen et Øjeblik vender sig
bort fra at se efter nogle fultparrede)
at betyde ham, at hun skal forvinde.

Jules nikker, og da Mr. Brumideau atter
har vendt sig, — ser hun på sit Ur, ryster
beklagende på skulderen og tar Afsked med
de 2 andre. Onklen vil følge ham, — men
jules afbryder og Minnie har allerede gre-
bet hans Arm og peger benhøjt ned mod
Stranden. For Onklen virkelig kommer
til Besindelse, er jules forvundet, og
Minnie har allerede fået manøvreret
ham et Stykke ned mod Stranden.

Minnie får Onklen til at lægge sig 8.de ved Sten-
i Landet. — og følger selv efter, og i ham go- den. (Ho-
maksim på det minste Badeliv, der teller Strand)
udfoldes sig, — skæmmer ham for Solens

Stråler, tilbringer ham Høilighed o. s. v. og er i
det hele taget forførdelig elskværdig. - Den
arme Mand er til Gengæld "mildt fortrub-
let"!

Jules og Minken sidder side på^o Alta. 8.de Jules' Ho-
ved med Magen kappen, - hver med en Tris fra Telkeretke Li-
an sig. Tjeneren kommer ind med Breve Bagen en Al-
og Triser. Jules har rejst sig og er gået ham tan med Løen
i Møde og tar med Posten, hvorefter "Aan-
den" forsvinder. Jules lægger skar Mar-
ke til et Brev, skrevet med en Damehånd,
og da han ser, Minken er fadybet i Triser,
læser han det hurtigt. Det lyder:

Min egen Jules!

Jeg har uagt i Retning af en Plan,
hvorefter vi måske kan komme den Mhel
til hirs. Lev mig ikke at blive overna-
sket, - hvad der end sker! - Få^o "Ungut"
med til Ballen i Aften! - Din Minnie

--- Jules Ansigt klarer op, - han
inspekterer id - og smiler så... Efter at
have gemt Brevet, tar han Resten af Po-
sten med id på Altanen, - Minken peger
med Pinken og ser spigende id. Jules
ryster benygtende på Hovedet, - men
opdager så en Meddelelse fra "Hotellet",

ligger på den og lår den gå videre til Onklen.
3. Aften Kl. 9 Gala-supper med
påfølgende Bal. Kun Adgang for Ho-
tellets Gæster.

Sådan lyder skrivelserne; - Onklen
snider den på sig og rykker quævent på Ho-
vedet. Jule-kommen med et Par Bemærk-
ninger; Mr. Bromide trækker ligegyld-
agt på skidene, - ligger så skrivelte
endnu en Gang igennem - og nikker så
bejænde. -

Med et Bad for sig sidder, iort Kl. 9. Et Hjørne
skab: Phil. & Kätthe ved den ene side, - af Hotellets
Onklen og Minnie ved den anden. Jule- Spisesal.
Luner, en sm Maistat for Bordenden. -
Man er nået til desserten. Stemningen
er høj, - og Minnie er som sædvanlig i høj
grad optaget af onklen, - hvis Glas kun
fyldes, - hvis ligeså hans tander, fast-
ner hans Secret i Halsen o. s. v., alt sam-
men til megen Gêne for den antatte
Herre. - Dansen er begyndt, - man
rytter sig... og begynder sig ud ad Spisekø-
ken. - Minnie klynger sig selvfølgelig 10. Et af La-
til Mr. Bromide. lerne. "y

Inden for den store Fløjde, der stoder Bagvinden;
ind til Dansesalen, står der tæt-pakket Dansesalen.

med ikke-dansende. - Hvi Klugger "åbner
sig, kan man. Udrikt" til de dansende. - Da
"elskabet" kommer ind i Salonen, - jamn-
de har Phil. & Klæthe ind i Ballalen. Ju-
les vil have Minnie med, men hun vil
ikke, da Onklen heller ikke vil. - Gyler
jamen så. Minnie går, hvad hun
kan for at få lokket Mr. Bramidore med
ind at danse. Men denne forkaster Tan-
ken med Afky. Kan danse?! Høj! - Men
Minnie går ikke tabt, - men da Onklen ab-
solut ikke vil ind mellem de mange Men-
nesker, får Minnie ham til at danse
ind med sig inde i Salonen, hvor - som hun
væn - ingen ser dem. - - Det går jo ikke
så godt. Den tykke Godsejer er ikke særlig
godt inde i Danseteknikkens Mystere,
det varer ikke længe før han i sin Ubekend-
thed har fået trædt hendes ene Balke
af. Hun smiler: det går såmænd ikke
noget! Hun sætter sig muligt ned i
en stol, og strækker Foden frem. Onklen
jakter ikke. - Hun går ham begribeligt,
at han skal sætte Kroen på. Mr. Bramido-
re ved at hinde! - Men hun går ik-
ke tabt, - og Resultatet bliver, at han
må bøje Kna, hvad der ikke er nemt for

en Mand med hans Kropst. -- I det sam-
me kommer Phil. fra Balsalen, skideende
gemytlig med en ung Mand, der isigt
noter ned i sin Lommebog. -- Det er Journal-
ist Bernard. -- Phil. går ham smilende
opmøder på den knalende Herre, -- og
Journalisten er meget interesseret og no-
terer ned. -- Minnie har undseligt søn-
ket Hovedet... Phil. & Journalisten snak-
ker sig discret tilbage... Nuklen har lige
fået rejst sig, da en hel Del Gæster strøm-
mer ind... Der er Parve. -- Nuklen er
meget opbudet og tæner sit veddruyppen-
de Ansigt, og Minnie får ham med ind
i en Salon ved siden af... Den falder i
effe dem....

Minnie får Nuklen trykket ned i
en behagelig Stol, -- efter på hans Skift-
og tilvrippede ham Høflighed med sin Vifte. Der ind til
Nuklen er to i Halsen -- og Minnie går den første.
gribeligt, at det er hien og så (demonstreres
f. d. ved Hjælp af nogle tomte Flasker, der
står der), -- går hen og trykker på en Knop.
Et Gliblik efter en Tjener ind... Minnie
kommer med en Bestilling, -- der får Nuklen
til at jace op, -- men Minnie rækker smil-
ende til ham, gentagne Gange. Tjene-

11. Evander
Salon, i Bag-

lukker og forvinder... Minnie går hen til
Mikler, - ser meget angefield ud, for et Øje-
blik efter smilende at klasker ham på
Kvinden. - Hun får et ligegyrdet blik
af hans Beslægtninge, - slukker en Ligegyrdet
i Munden på ham, - for selv en - og tæn-
der. - Tjeneren kommer med Champag-
nen, - skænker op - og forvinder med det
Service, der stod der. - Han lukker Øien
effektivt. - - Minnie sætter sig på Kan-
ten af Bordet, der står tæt ved Miklers
Stol. og hilser købt - smilende på ham.
Den gode Herre er ikke helt så smilende.
- - Da hun har drukket, går hun rygende op
og ned ad Gulvet og ser sit Liv til at dæje
higlen i Lås i Øien til Lidskædet

12. Den lille
Salon (som 10)
↓

I Salonen er der en hel Del Men-
nesker, - bl. a. Journalister, der sidder i v-
rigt skivende ved et Bord. - Phil. kom-
mer hurtigt ind fra Salen - og sætter et
Spørgsmål til Jule og Käthe, der sidder
i Salonen. - Der rykter på Hovedet... Sæd-
ter han en Fødselsdag til Tjeneren, og den-
ne nikker og peger mod Øien t. v. Phil.
ser lidt overrasket ud, går så hen og vil
åbne Øien. - Med en tilgynslende
"dgyt" Forbavelse malet i sine Trakten

der han sig mod de andre, der er lige så for-
bløffede. —

13. Den an-
den Salon
(som 11)

Glemte en Minnie op taget af at
briste ligantastke af Mr. Brundage's Kjole,
da den bliver taget i døren. Min er. højt
overasket "på Mklen. Deres er mindst
lige så paff". — Minnie må røde sig lidt
til lide ~~for ikke~~, ja at han ikke skulle,
at hun lei. — Efter en "særlig" Parze
går hun hen mod døren, "kommer det ud
at opdage, at den er låst. Min lukker
op, ser forlegent "på Mklen, der står med
åben Mund. Phil. kommer ind (med
Julie & Ræthe på Hæbeter, — i Baggr.
skines en del af Belgasterne bl.a. Jour-
nallisten. Mklen har rejst sig, er højt
"forjæmset" og lader Hænderne fare
hen over sin veddræppende Pande.
Phil. sender ham et underfundigt
Smil, sender sig mod Søsteren, der står
med idækket Hoved. Julie er gået
hen mod Mklen, — smiler og kniber det
ene Øje til og går en Berørelse med Min-
nie. Mklen vil lige til at sige noget, —
men betænker sig, — sukker rundt på Hæ-
len og forvinder id ad en Øi i Lidekultu-
ren. — — —

14. Jernachsten, der er trådt til, bliver
"jungt" og Phil, der kommer med et Par Be-
mærkninger, og en undskyldende Hånd-
bevægelse. - Jernachsten smiler og går
ind med Phil. ad døren ind til den an-
den Salon. - Tilkomme er i midlertid
forvundet, og idet Phil. går ind i sin kam-
mer, ligger bag ved til Jule og Minnie
og skyder døren efter sig.

De to står her i sin Ende af Lokka-
let; - Jule lægger Arme over Kors, ser
stungt på Minnie, der sender Blikket,
"Ja et Øjeblik efter et sende ham et smil-
t Smil. Jule siger: "Hvor; be-
der Arme ind - og kaster sig om Halsen
på ham. - - -

14. Jule

Næste Morgen! - - Tjeneren kommer Hotelværelse
ind med Koffert (til to) til Jule, der er i Ma (som 8)
genjække og godt Humør! - - Jule går en
Bevægelse ind ind Værelset ved siden af,
Tjeneren nikker - og forsvinder. Jule læ-
ser sin Koffert til, da Møllen kommer foran
de ind - i Benklæder og Kist. - Han er i dag
lyst Humør, dels på Grund af Gårsdagens
Fatalitet og gaa' fadi, hans ene Selestrop
er sprængt. Han kaster sig over Kof-
fer. Den er ja ramt! - og gaa' stolpe

han op og ned ad Gulvet. Tjeneren sid med
et blikkert, - Jüles læser det overasket, -
kommer med en Bemærkning til Møllen,
derne staa der, gør en afslægende Betragt-
se, - men Jüles ryster på Hovedet. Møllen
genoptager sin Vandring, - Jüles giver Tje-
neren en Bæsked, - men Tjeneren ikke næst
ad, for da den smækkes, så "Aanden" er ved at
gå den i Hovedet - og sid styrtet Phil., fulgt
af Minnie. Tjeneren sid! - Phil. faar skæ-
ken med Møllen, - og imens får Minnie
Lejlighed til at sende Jüles et Fingertog
og lægge Fingren på Læben for at betyde ham,
at han skal forholde sig tavs. Jüles er
næst overrasket. - Møllen er så forskrækket
over Phils. justyrrede Udseende, at han vil
flygte, - men Phil. hænser ham. - Han
far ham i Skuldrene, peger på Minnie,
der, grædende "er sunket ned på en Stol og
Phil. siger trængende: Min Søster er kompro-
mitteret! De må gifte Dem med hende!! -
Møllen faar fuldstændt tilbage og er næst
ubegavet sid, - Phil. bærer den Avis, han
kom med i Hænder, sid for ham og viser ham
næst. Jüles læser over Skuldrene på ham,
----- endrider "sandt. Jüles Mær-
ke hans Mølle, den kendte Gudsige, som efter

et sikkert Forlydende snart vil lade sig høre
i Hymens Løkker. - Hans Tilkomne er en pui-
ring Dame, Datter af en kendt og did Depar-
tementschef og Sister til den hys sa - -

Godsejeren græder sig til Hovedet og
er ganske forvirret ud, - men Phil. gen-
tager sin Opfordring. Mikken rylder kraf-
tigt på Hovedet og giver en afslægende Bred-
gelse. - Phil. peger på Sisteren, - så på God-
sejeren og giver sig til at lege med en Revol-
ver, han piller pæm. - Mikken er dæmper-
dig, - smiler fjøllt og giver en Berørelse med
Hånden for at få Phil. til at gemme Våb-
net, - sender sig så forvirret ind i Jule-
den blot undvigende trækker på Skulde-
ren, - klap på den, opkørte Godsejer forvir-
ret og græder ned i en Stol. De 3 andre lader
sig til at smile til hinanden.

Phil. drøyer løfte Mikken Hovedet, - hans
Ansigt klæber op, - han peger med Minnie
og Jule - og kommer med et Forslag, Phil.
er eftertænksom ud, - men Minnie og Jule
rylder på Hovedet. Mikken stamper i Gulvet
og sender sig ind i Jule: Du gifter Dig med
hende, - eller gå jeg Dig arvelig! - Jule
smiler ironisk, - pander så pæm på Skriveba-

det Mikkens Brev g rækker ham det. Han er på det,
rykker Pauden g rører det så it. - Han er så
jules hen til Minnie, - men hun kommer tilbage
g ryster på Hovedet. Mikkens bejler; - hun er
effektans som ud, - men Mikkens hen til skrive-
brevet, rækker ham en Pen g diktene. - Han
skriver, jam, ps, protesterer, skriver, - skaler til Pe-
rolverne o. s. v. Så rækker han dygt g rækker
jules det skrive. Jules læser.

I Tilfælde af at min Nerve, Jules Main,
gifter sig med Frk. Minnie Clair, tilstår jeg ham
en årlig understøttelse på 10.000 fr. samt
indsætte ham som min Universalarving

14-7-14 Benilde Main

Jules smiler sagt, sender sig ^{mod} Phil, som intet
har at indvende. - Minnie nikker, - Jules går
så det samme - g rækker Papiret i Lommen,
effekt Phil har skrevet under som Vidne.

Mikkens rækker Armene befriet i Rejser, trø-
er Pauden af Pauden g rejser sig. Han kigger
på Jules g Minnie, der står uset fra hin an-
den, - rækker så Minnie hen mod Jules, - g plud-
selig kaster de to sig glædes skænde i hin andens Arme.
Mikkens ser "begavet" ud - g sender sig mod Phil,
men denne er sunken ned i en stol - med et samme
fuklede stoppet i Munden, g er halvt død af latter.

Ende.

(17)

Valdemar Andersen.

Islands Brygge 29^F

B.

1.

STK NR.

102

PERSONERNE

Jules Main, Assistent i Departementet.

Bromidore Main, Godsejer, hans Onkel.

Philippe Clair, Jules' Kolega.

Minnie, hans Søster, 17 Aar.

Käthe, hans Kone.

Loli, hans Datter, 4 Aar.

Enkefru Clair.

Joanette, en livlig Pige.

Margot Vinpié, en Kvinde af Folket.

En Madam.

En Rengøringskone.

En Journalist.

1 AKT.

1.

ARBEJDETS VÆLSIGNELSE.

Et Kontor i Departementet. Paa den ene Side af et stort Arbejdsbord sidder Jules, paa den anden Philippe. Begge Herrerne rygende, Jules dovent lænende sig tilbage i sin Stol, strækkende sig, gabende, skælende til Uret i Baggrunden for at se, om Klokken ikke snart skulde blive 3. Philippe har kastet Benaene op paa Bordet og fortæller Jules noget, som han selv finder morsomt. Pludselig vender de sig mod Døren, opgiver deres sædvanlige Stillinger, smider Cigaretterne og kaster sig over de

Præmis

--- Vi kender din altsaa Indholdet
af mit Testament, gift du dig ikke
med min ^{lille} Niece, ~~Ylde~~ Minne Hænder
vil du altsaa ønske at være efter mig
da du vil at min Formue skal forblive
intakt

Din Onkel

2.

Papirer. Deres Ærgrelse er stor, da det viser sig bare at være et unøjformet Bud, der træder ind med nogle Breve paa en Bakke. Herrerne indtager igen deres magelige Stillinger. Budet smiler ironisk - forstaaende, rækker bukkende Jules Cigaren, han har lagt fra sig, stiller en Stol frem, han kan lægge sine Ben op paa. Jules ser først strengt paa ham, fisker saa leende en Daler frem til ham, for derefter med et "frygteligt" Udtryk i Ansigtet at smide ham ud.

2.

BREVET FRA ONKELEN.

De to Gentlemen har gjort sig det mageligt og ser Brevene efter. Der er et privat til Jules. Han aabner det ligegyldigt, løber det igennem, bliver eftertænksom og trommer nervøst med Fingrene paa Bordet. Philippe bliver interesseret, ser spørgende ud; Jules trækker paa Skuldrene, folder Brevet sammen paa Midten, og lader Philippe læse dets sidste Halvdel. Philippe læser interesseret og smiler. Brudstykket lyder som følger:
".....Du kender jo mine Anskuelse om Ægteskabet, og Du er forhaabentlig ogsaa klar over, at den Dag, Du gifter Dig, mister Du ikke alene Din maanedlige Understøttelse fra mig, men ogsaa enhver Udsigt til at arve mig! Saa Du betænker Dig vel to Gange, før-----"

Din velmenende Onkel

Bromidore Main. "

Philippe rækker medføleende Jules Brevet, peger paa sin Giftering, paa Jules og ryster beklagende paa Hovedet. Jules smiler svagt, trækker resigneret paa Skuldrene, slaar gentagne Gange med Onkelens Brev i Bordet og sukker dybt. Klokken slaar 3, begge vender sig mod Uret, smiler befriende, rejser sig, bringer

Papirerne i Orden, griber sin Hat og Stok og forlader Kontoret. De følges ad ned ad Gaden, men skilles udenfor den Restaurant, hvor Jules plejer at indtage sine Maaltider.

3.

EN DAARLIG MIDDAG

Jules slaar sig ned ved sit sædvanlige Bord; ved at smide en Serviet i Hovedet paa Tjeneren faar han vækket denne, faar et Glas Øl, som er lunkent, og som han er ved at spytte ud igen, faar en Suppe, der nærmest minder om Opvaskervand; han lader den melankolsk løbe fra Skeen ned i Tallerkenen, -ne, den ser ud som Vand. Naa, ned skal den! Men o vé! Da han finder et Haar i den, lader han alligevel Suppen være Suppe og gaar løs paa Stegen, der er saa sejt, at den hverken er til at hugge eller stikke i. Han sender Tjeneren efter en Gaffel, stikker den ene Gaffel i den ene Ende af Stegen, den anden i den anden Ende og prøver saa at faa Kødets revet over. - Det mislykkes, Tjeneren trækker beklagende paa Skuldrene og bringer lidt senere Desserten, der fylder saa lidt, at Jules haler et Forstørrelsesglas frem fra Lommen, betragter den tungsindig derigennem og sluger den saa i en Mundfuld, og gaar.

4.

EN LÆKKELIG FAMILIE.

Imidlertid er Philippe nået hjem. Hans lille Pige, Loli, lukker op for ham, og hans unge Kone, Käthe, hjælper ham i en behagelig Hjemnefrakke. Han hilser kærligt paa sin Mor. Käthe ^{når at Brev han har læst} gør ham opmærksom paa, at der er Brev til ham. Han læser det snilende og rækker saa sin Kone det. Det lyder:

Nære Venind

Lauzanne, d....

Min egen store Bror!

Du skulde vide, hvor jeg er glad! Nu staar Ferien for
Døren, og saa kommer jeg flyvende hjem. Jeg siger ikke

5^a ~~Tagliuini~~

4.

hvornaar jeg kommer!- Jeg vil overraske Jer!-- Tusinde Kys
til jer alle! 100 ekstra til Loli.-----

Vennind
Din lille Søster

Minnie. *Hark*

Der bliver almindelig Glæde i Familien, da de hører, de snart
kan vente deres Vildkat hjem igen.- Loli klapper henrykt i
Hænderne.

5.

UNGKARLELIVETS SKYGGESIDER.

Fra Restauranten er Jules gaaet hjem. I hans Arbejdsværelse
er Rengøringskonen i Færd med at gøre rent. Det vil sige: alt
ligger i vild Uorden. I Øjeblikket staar hun støttet til Gulvskrup-
pen, optaget af at læse et Brev igennem, hun har fundet paa
Skrivebordet. Hun er saa interesseret i Læsningen, at hun ikke
har hørt Jules komme. Han læner sig med et ironisk Smil til
Dørstolpen, og først da han dunker Haanden kraftigt mod Døren,
vaagner Madammen op, smider forfjamsket Brevet, smiler fjol-
let og giver sig til at skure løs med en saasan Iver, at hun
valter en Søjle, hvorpaa der staar en Marmorfigur. Jules er
ved at koge over, men tager sig i det og betyder hende med et
"elskverdigt" Smil, at det saamend ikke gør det mindste, viser,
at der endnu er flere Ting, hun kan vølte, stiller smilende nog-
le flere Breve til hendes Disposition og forlader Stuen og den
forfjamskede Madam med et undskyldende Buk, der siger saa meget
som: De maa virkelig undskylde, at jeg forstyrrede Dem. Han
synker ned i en Stol i Dagligstuen - og farer straks forfærdet
op! Naa, det er blot Rengøringsvæsenet, der har glemt en Tappe-
børste i Stolen. Han sukker, lader saa Haanden glide hen over
Bordet. Jo Støvet ligger meget pent, og Billederne hænger ogsaa
nydeligt - skævt! Han ryster fortvivlet paa Hovedet, læser end-
nu en Gang Onklens Brev igennem og trækker ærgerligt paa Skulderen.

FARVEL MED DIG, JEANETTE!

Op ad Trappen stiger den lille fikse Jeanette, nynnende.-
 Op af Pompadouren fisker hun en Nøgle og lukker sig ind i Jules' Lejlighed. Hun gaar og svinger med Nøglen paa Fingeren, da hun kommer ind til Jules, hvis Ansigt ikke ser alt for begejstret ud ved Synet af hende. Han afværger hendes Kys.- Frøkenen surmuler, men lægger dog Overtøjet (efter at have lagt Nøglen ned i Tasken igen.) Jules "tar" eftertænkstomt Gulvet. Jeanette har sat sig hen til Klaveret, men Jules brenser hendes Spil. Hun ryster opgivende paa sit skønne Hoved og ved ikke bedre end begynde at trække i Overtøjet igen. Det rører ikke Jules; han hjælper hende i Kaaben. Jeanette sukker, betænker sig lidt, lister saa et Papir frem af Tasken og rækker det til Jules med et bønligt Blik. Jules kigger paa den. Det er en ukvitteret Regning lydende:

Magasin Du Louvre.

Frk. Jeanette Voil

En Robe.....Frø 200.

Jules rækker hende den ligegyldigt tilbage og ryster benægtende paa Hovedet. Hun begynder at ty til Tharerne, men Jules ryster stadig afværgende paa Hovedet. Han betænker sig et Øjeblik, tager Tegnebogen frem, tæller nogle Sedler op. Jeanette vil henrykt kaste sig om Halsen paa ham, han afværger det, hun vil tage Pengene, men han skjuler dem bag Ryggen, siger noget til hende; hun griber Pompadouren og tager Nøglen frem. Han rækker Haanden frem efter den, men hun vil ikke af med den. Han trækker paa Skuldrene, rækker Sedlerne frem og peger paa Nøglen. Hun ser højst fornærmet ud, stamper arrigt ned Foden i Gulvet, for dog til Slut at give ham Nøglen.

7 ~~Barngården~~ (videnfor)

~~7a i Rilen~~

~~7b Barngården~~

8 i ~~Rilen~~

8a ~~Barngården~~
Rilen höven

6.

Han bukker takkende og rækker hende Pengene, som hun hurtigt gemmer i Tasken. Jeanette staar et Øjeblik afventende, men da Jules roligt giver sig til at efterse sine Nøgle, gaar hun hurtigt hen mod Døren, betænker sig dog, gaar tilbage og vil have ham til at kysse sig til Farvel. Han kysser hende hurtigt paa Panden og følger hende til Døren. Hun gaar med Hovedet sænket, for pludselig at vende sig i Døren og sende ham et knusende Blik, før hun forsvinder.- Han lukker lettet Døren i efter hende og sætter saa Nøglen, hun gav ham tilbage, i sit Nøgleknippe.

7.
DER RØG HATTEN!

Han betænker sig et Øjeblik, ser sig om, nej, han har jo ikke noget at sidde hjemme efter. Han griber Hat og Stok og gaar ud. *7. Han er naaet ud for Banegaarden, da et Vindstød river hans Hat af. Med lidt Besvær faar han fat i Cylinderen igen, - men hvor ser den dog ud. Nej, den kan han ikke være bekendt at gaa med. Efter et Øjeblik gaar han hurtigt over mod et Automobil, der holder udenfor Banegaarden.*

8.

MØDET I BILEN.

Chaufføren staar paa den ene Side af Vognen, hvor Jules kommer fra. I det samme kommer Minnie ud fra Banegaarden fulgt af en Drager med hendes Kuffenter. Drageren aabner Bildøren mod Banegaardssiden for Minnie, fra den anden Side aabner Chaufføren i det samme Døren for Jules. Jules har vendt sig mod Chaufføren for at give ham sin Adresse, og Minnie er i Færd med at give Drageren Besked. Begge er omtrent inde i Vognen, før de

9^a Landeng / med de 10 Riler

9te Landeng / med Jarnbanebanen

* Titel

7.

opdager, at de to om Bulet. De ser begge lige forbløffede ud, saa ler Minnie, og Jules brister saa ogsaa ud i en befriende Latter og viger Pladsen for hende med en erbedig Hilson. Hun smiler taknemligt. ⁸² Hendes Kuffarter er kommen paa Vognen, som nu kører, medens Jules hilser, fuldstændig betaget ved Synet af den nydelige unge Pige. Hun vinker smilende Farvel.- Jules staar et Øjeblik og stirrer fortabt efter Vognen - stadig med Hatten i Haanden, - saa fattet han en kraftig Beslutning.

8.

HVØR BOR HUN?

Han faar i en Fart fat i en anden Bil, gør Chaufføren begribeligt, at han skal følge efter den Bil, der lige kørte. Chaufføren "er med", - og Jules sætter sig hurtigt op i Vognen, der saa følger efter hendes. ⁹² Minnie har set sig tilbage og opdager, at hun bliver "forfulgt." Hun smiler - og kigger af og til tilbage. - Jo, Bilen med den galante Herre er stadig i Kølvedet. ⁹⁶ Hendes Vogn er lige naaet til en Jernbanecrosskøring; hun faar en Ide, - lader sin Bil holde; Jules Vogn standser i passende Afstand. Lige før Bommen er gaaet ned, lader hun Chaufføren sætte Vognen i Gang og naar ogsaa over paa den anden Side.

10.

NARRET.

Det gør Jules? Bil derimod ikke! Bommen sænker sig lige for "Næsen" af den. - I den første Bil har Minnie rejst sig og vinker overmodigt leende til sin stoppede Forfølger, der slukket er staaet ud af Bilen og kigger langt efter den skønne Ubekendte. Da Bommen atter gaar op, er hendes Bil forlængst ude af Synet, og med et Suk maa Jules opgive videre Forfølgelse.

~~// X Entredoí ^{interior} Villares
Elbo & Choppin - him nigr
Choppin par~~

//^a - Spurestein

Vedens Villa

MINNIES HJEMKOMST.

Straalende glad efter sit lille Eventyr naar Minnie hjem til Broderens Villa. Kufferterne lader hun Chaufføren bære op foran Døren, sætter sig paa Toppen af dem og ringer. En Pige lukker op og bliver ganske forbløffet. Minnie nikker beroligende til hende og rækker hende et Visitkort. ^{hejre ma} Philippe og den øvrige Familie ^{11/2} ^{g Minnie} sidder ved Middagsbordet, da Pigen kommer med Kortet. - De farer alle op og styrter ud i Entreen med Loli i Spidsen. De finder Minnie tronende stolt ovenpaa sine Kufferter. Stor Gensynsglæde! Minnie er henrykt ved at se, at de er i Færd med at spise. Hun anbringer sig i Lolis høje Barnestol, stopper en Serviet om Halsen og Fingrene i Ørene. - De er allosammen saa nysgerrige; men hun er sulten og giver sig leende til at gaffe.

2 AKT

DEN SKØNNE UBEKENDTE.

Nogle Dage efter. Jules sidder hjemme i sin magelige Stol og smaa blunder. Hans Tanker kredser stadig om den nydelige unge Pige, han saa et Par Dage i Forvejen. I Drømme ser han hende smile og kysse paa Fingeren ad ham, - men da han strækker Armene ud efter hende, ler hun spottende og antyder med Fingrene, at han fik en lang Næse. Han farer op, tørrer forvildet sine Øjne, griber Hat og Stok og begiver sig ud. Han har ikke Ro paa sig.

DET ER HENDE!

Han har slaaet sig ned ved et Bord i en Fortovs Restaurant og sidder over et Glas Øl. Da ser han en ung Pige cykle forbi.

15^a Ebbw/Grand med
Boys (short)

Han farer op!- Det er jo hende,- hans ubekendte Banegaardsbekendt!! Han stævner, og da hun tilfældig drejer Hovedet, bliver han sikker i sin Sag. I samme Nu farer han ud paa Gaden, Tjeneren efter. Denne tror, Jules vil snyde ham for Betalingen. Jules sætter i Trav, stadig med den serverende Aand i Hælene paa sig. "Aanden" standser ham. Jules fatter intet, bliver arrig, men ler saa og betaler rundeligt. Erbødigt bukkende trækker Tjeneren sig tilbage. Jules er ved at fortvivle; hun er allerede et godt Stykke borte.- Da faar han en Idé! Han standser en Cyklist, der kommer forbi, med et: Løj mig Deres Cykle! Han vil allerede til at snubbe Cyklen, men Ejermænden gør et syndigt Vrevl. Ikke tale om at han vil af med den. Jules fortvivler. Endnu kan han lige skimte hende. Han standser saa et Forretningsbud, river sin Tegnebog frem, tilbyder Budet nogle Sedler - og et Visitkort. Det forbløffede Bud glemmer at protestere. I et Nu er Jules oppe paa Cyklen og spænder af. Budet staar mægende med Sedlerne i den ene Haand og Kortet i den anden.

15.

DEN VILDE JAGT.

Jules gør en fuldkommen latterlig Figur paa den alt for lave Cykle med Forretningsskiltet, der kun staar daarligt til hans Jaket, Gamascher og høje Hat. Men han er ligeglad og klemmer paa. Endelig er han nu hende saa nær, at han ikke behøver at være bange for, at hun skal slippe bort fra ham og beroliget tærrer han Svøden af sin glinsende Pande. De er nu naaet udenfor Byen. Minnie springer pludselig af Cyklen, hun har set noget ligge paa Vejen. Det er en lille Kalender (à la Illums Ma nedshæfte). Hun tager den op. Paa Bindet staar der skrevet:

Margot Vinnio

Rue de Vincent 184.

Hun stikker den ned udvendig paa den lille Taske, hun har hæn-

16^a ~~Shovd~~

16^b ~~Shovd~~

16^c ~~Cyclotripter and Nardus stork~~

~~16~~ 17

10.

gende på Cyklens Styr. Idet han staar paa Cyklen igen, opdager hun noget bag sig en Herre i Jaket og høj, som tilsyneladende er meget optaget af at undersøge sin Cykel. Da hun har sat Maskinen i Gang, gør Jules lidt efter det samme.

16.

EN "SKURKESTREG".

Hun drejer nu indad en lille Skovsti og ser smilende, at Herren i Jaketten stadig holder sig i Nørhøden. Da hun er næret lidt ind i Skoven, stiller hun Cyklen fra sig ved et Træ og gaar ned til en lille Skovsø, der ligger lidt fra Vejen. Hun smider sig i Græsset og tygger paa et Stree. Da Jules ser hende staa af Cyklen, gør han det samme, skjult bag en Krumning, Stien slaar. Han staar grundende og ser hende gaa ned til Søen og ved ikke rigtig, hvad han nu skal, -- men knipser saa fornøjet med Fingrene, ler over hele Hovedet og giver sin Hat et Puf tilbage i Nakken. Han har fjernet sig lidt fra sin Cykel, vender saa tilbage og faar med lidt Anstrængelse Forretningskillet pillet af den. Han lister fremad, smiler fornøjet, da han ser, at Minnie vender Ryggen til Stien. Han er nu næret hen til Bømdas Cykel, stirrer eftertænksomt paa den med Fingeren paa Næsen, klukker af Latter, griber i Vestelommen, trækker skuffet Haanden op igen, føler efter i den anden Lomme og klør sig betænkelig i Nakken. Efter et Øjeblik's Spekulation griber han sin elegante Slipsnaal og stikker den med et "dyselsk" Udtryk i Ansigtet ind i den ene af Cykleslangerne. Luften hvisler ud, og Jules sniler. Han faar ikke Tid til at trække Naalen til sig igen, før Minnie rejser sig, og hurtigt farer Jules tilbage til sin Cykel og sit Skjul.

17^a ~~Cyclotriton~~ ~~and~~ ~~Hadron~~ ~~slat~~

17X ~~Alsting~~ ~~niller~~ ~~Müller~~ ~~of~~

EN VEN I NODEN.

Minnie vender tilbage til Cyklen og vil til at høre, da hun opdager, at der ingen Luit er i Bagringen. Hun bliver meget overrasket, føler paa Dækket, ser sig om, undersøger det nøjere, ~~faar~~ ^{ser} Øje paa Slipsnaalen, trækker den forundret ud, betragter den nøje og ser uhyre spekulativ ud, - men gemmer den saa i Tasken. - Hønnen fra Skovstien kommer nu Jules "glopperende". Der gaar noget af et Lys op for hende; hun smiler underfundigt, betvinger saa Latteren, og "sermodigt" giver hun sig saa til at undersøge Cyklen igen. Nu er Jules der, han springer af, spørger deltagende, hvad der er galt, opdager saa, at Damen er en gammel Bekendt, hilser overrasket og ærbødigt. Hun smiler og peger sørgmodigt paa Bagdækket. Aa ikke andet! ser man Jules tænke, han faar Lappegrejterne frem og skal til at begynde, da han kommer i Tanker om noget andet, trækker et Visithort frem og rækker hende det højtideligt. Hun bager smilende imod det, uden dog at gøre Gangeld, hvorfor Jules ser noget skuffet ud. Hun peger spørgende paa det mærkelige Cyklokostume, han er iført; han smiler lidt fjollet og slynger saa ud: "jeg fik se den pludselig Lyst til en Cykletur!" Hun smiler forstaaende, og holder hans høje Hat, medens han reparerer. Hun lægger Mærke til at han undersøger Dækket, som om han søgte noget, at han bliver lidt urolig og kigger efter i Græsset. Hun smiler forstaaende bag hans Ryg og "truer" af ham. Han er ikke lange om at gøre Cyklen i Orden, hun takker ham rørt, og han kysser taknemligt hendes Haand. De sætter sig "til Hest" og følges ad gennem Skoven.

17^a Toran ~~en~~ Cydesmed
Elke ~~g~~ Abdring ~~komme~~ ~~aflev~~
Cydel ~~g~~ ~~gaa~~

18^a Lythris ~~i~~ ~~en~~ Redamenshorn

19 Toran ~~en~~ Cydesmed
Abdring ~~g~~ Elke ~~komme~~ ~~ban~~ ~~Etel~~
~~g~~ ~~høbe~~ ~~Redamenshorn~~ ~~Sagney~~
~~Ma~~ ~~Redamenshorn~~ ~~red~~ ~~pr~~

KAFFEPÅVSE.

De er naaet ud for en Restaurationshave, da Jules springer af Cyklen. Minnie ser spørgende paa ham og springer saa ogsaa af. Han peger ind mod Haven, gør hende klar, at det er varmt, og hans Gane er tør, og beder hende bønligt om at gå med. Hun ryster først smilende paa Hovedet, men giver til sidst efter for hendes Bønner, og lidt efter sidder de bænket i et Lysthus ved en Kop Kaffe. De har til at begynde med siddet ret langt fra hinanden, men Jules rykker nærmere efterhaanden og søger at liste Armen om hendes Liv, men bliver afvist. Han ser "vildt" fortvivlet ud, men hun ser strengt paa ham - ubehørligt! "Jamen saa sig mig da i det mindste Deres Navn!" bønkalder han, men hun ryster loende paa Hovedet. Nej, heller ikke det kan der være tale om.

ADRESSEN.

Jules ser efterhaanden noget melankolsk ud, hun ser paa sit Ur og rejser sig. Jules kan ikke få hende overtalet til at blive længere. Hun gaar i Forvejen ud af Lysthuset, Jules får Øje paa hendes Taske, der ligger paa Bordet. Han ser der stikker et lille Hefte i den med et Navn paa, hendes Navn selvfølgelig! Endelig staar Lykken ham da bi.- Han lister forsigtigt Heftet over i sin Lomme- glædesstrålende, og rækker hende saa Tasken. Medens han betaler Tjeneren, opdager hun, at den lille Bog, hun fandt, er forsvunden. Hun kaster et hurtigt Blik paa Jules og ler, lidt skædefro. - *1882* Saa gaar det ind ad Pær til.

Boyer det.

13.

20.

FARVEL.

Da de er naaet Byen, springer hun af Cyklen, tager hurtig Afsked med ham til hans sørgelige Overraskelse, og betyder ham, at han ikke maa følge efter hende. Han gaar ind paa alt, - han har jo Adressen! Hun kører og vinker tilbage. - Jules svinger med Hatten alt, hvad han kan. Saa snart hun er ude af Synet, tager Jules himmelhenrykt den stjaale Bog frem og overbeviser sig om, at hendes Adresse staar paa den. Jo

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184.

Henrykt kysser han Bogen og kører hjemad.

21.

ER DET DIN VEN!

Minnie er naaet hjem. Da hun kommer gennem Herreværelset, faar hun Øje paa et Fotografi af Jules, der staar blandt mange andre paa Philippes Skrivebord. Hun studser, ser nærmere paa det. Det har Paaskriften: Jules Main. Hun sammenligner Navnet med det paa Visitkortet, hun har stukket i Bæltet. Jo, der er ingen Tvivl mulig. Hun ser spørgende paa Broderen, der netop kommer ind, og peger paa Fotografiet. Denne nikker, peger paa Billedet, paa sig selv - og smiler. Hun ser eftertænksomt frem for sig; men da Broderen retter hende et Spørgsmaal, ryster hun paa Hovedet og farer løende ud ad Værelset, medens Broderen ser overrasket efter hende.

22.

PAA VISIT.

Jules staar og gør sig elegant foran sit Toiletspejl, gri-

22^a ~~Udenfor~~ hans Bopæl
På holden

22^b ~~Udenfor~~ Sammens Bopæl
Lærers Gade - Bålen kommer
Til sidst og ind

22^c ~~Udenfor~~ en Entredør

~~22^d Salon~~

23 ~~Salon~~

ber straalende den lille Bog, han har tilegnet sig, tager en
 kompemæssig Buket, han har købt, og ^{gæbe} ~~faar fat i en Bil.~~ ²² Han ser
 paa Bogen og giver Chaufføren Adressen. Han bliver noget over-
 rasket, da han ser, at det gjensynligt er en noget tarvelig
 Gade, hans Elskde bor i. Bilen standser ud for en mærk og skum-
 mel Ejendom, jo, det er gjensynlig det rigtige Nummer. Han "sti-
 ger" op ad en absolut ikke proper Trappe. Hans Ansigtstudtryk
 er noget maabende. ²² Endelig standser han udenfor en Dør, og
 hvilken der staar:

Margot Vinnie,

Manicure.

Han ryster uforstaaende paa Hovedet og ved ikke, hvad han skal.
 Han kigger paa "Bogen". Jo, faatter saa en kraftig Beslutning og
 ringer hurtigt paa. Et sjusket og snavset gammelt Kvindemenneske
 lukker op. Jules er ved at falde baglænds ned ad Trappen af
 Overraskelse- men tager sig i det og kommer ned en Forespørgsel,
 Madammen nikker og beder ham med en Gestus træde ind. "Raad-
 vild i Ansigtet" følger han Nymfen og lader sig føre ind i en ²³
 "Salon" af en noget tvivlsom Elegance. Madammen beder ham med
 en Haandbevægelse tage Plads og forsvinder. Jules sætter sig paa
 Kanten af en Divan med Hatten i den ene Haand og Urtekosten i
 den anden, - seende sig bestyrtet om.

EN "EENHAGELIG" OVERRASKELSE.

Et Øjeblik efter aabnes Døren, og et ungt kvindeligt Væ-
 sen af et noget tvivlsomt Udseende. Jules farer op og staar
 med Buketten i en ene Haand. - Før han faar sundet sig det mind-
 ste har hun taget Buketten, smilende højst forekommende. Jules
 er "forfærdet" trædt et Skridt tilbage. Jules kaster et Blik

23 a ~~Udena~~ ~~Jamena~~ Royal

paa "Bogens" Navn, kommer med en Forespørgsel, hun nikker smilende og halvt trykker ham ned paa Divanen igen. Med en kælne Mine sætter hun sig paa den anden Ende af Divanen og smiler "lokkende" til ham. Jules er komplet Idiot i Øjeblikket, ved hverken ud eller ind; men da den "Skønne" rykker nærmere, farer han pludselig op, styrter ud af Stuen efter at have afleveret et forfjamsket Buk ved Døren. Tilbage staar Margot og stirrer idiotisk efter den besynderlige Gæst, ser saa paa Buketten, og forstaar ikke et Kik af det hele. Det gør Madammen, der er kommet til, heller ikke. Sluppet ud af Huset læner Jules sig tungt til Muren - opgivende!

24.

EN INVITATION.

Næste Dag. Departementets Kontor. Jules sidder grublende i sin Stol, ked af det hele. Philippe er optaget af at vide, hvad det er, han pludselig har faaet saa travlt med. Philippe afparerer hans Spørgsmaal. Han ringer; et Øjeblik efter kommer Budet ind, stillende sig afværgende. Philippe rækker ham et Brev, gør ham det begribeligt, at han skal give Jules det. Budet er noget overrasket, men gør som befaleet, hvorefter Philippe betyder ham, at han godt kan forsvinde. Jules bryder højtidelig Brevet og læser:

"Undertegnede vil gerne have den Fornøjelse at se Hr. Jules Main hos Dem i Morgen Aften Kl. 7 til en lille Bid Brød i al Tarvelighed. S. U.

Hr. & Fru Philippe Clair.

Jules smiler, rejser sig og trykker leende Philippes Haand og nikker. - *gan*

25^a Lapsius van Philippi

26^a Verandaen

HANS SØSTER!

Jules har gjort Toilette og staar og stopper de forskellige Ting, han har lagt fra sig paa Bordet i Lommen. Blandt dem er ogsaa det "stjernalne" Hefte. Uden at tænke over det sikker han det i Lommen. Han stiller hos Philippe, hvor en Del andre Gæster allerede har indfundet sig. Efter at have hilst rundt, kommer pludselig Minnie ind. Jules er ved at tabe Nase og Mund, fører et Skridt tilbage, griber sig til Hovedet, altsammen til de andres store Overraskelse. Han kommer endelig nogenlunde til Hæfterne igen, og Philippe præsenterer : ^{Vennind} Min Søster Minnie! Jules stirrer forbavset først paa Minnie, saa paa Philippe. Minnie nikker smilende, hvorimod Phillippe ser noget uforstående ud. Endelig faar den stakkels Jules samlet sig saa meget, at han er i Stand til at trykke hendes Haand, hvilket han gør lange og inderligt. Philippe beder Gæsterne gaa til Bords, og beder Jules tage sig af Søsteren, hvilket samme Herre absolut ikke har noget imod.

ENDELIG ALENE.

^{Naturlig} Man er færdig med at spise, og Jules faar Lejlighed til at tale et Par Ord med Minnie under fire Øjne og befælder hende om at gaa med ud paa Verandaen. Minnie slaar der først hen i Spej, men da hun ser, hvor skuffet han ser ud, gaar hun alligevel med ham. Paa Verandaen finder Jules en hyggelig Krog, hvor de kan sidde halvt skjult af Planter, og hun fortæller hende, hvad der ligger ham paa Hjerte. Hun vil til at begynde med ikke lade ham tale, vender sig bort fra ham, men han griber hendes Haand, "fisker" den lille Boks, han stjal fra hende frem og forklarer hende, hvilken Skuffelse den har forvoldt ham. Hun ler

26^x ~~Ehloa~~ ~~gim~~ ~~Alhug~~
~~Waal~~ (not)

29^x Veranden

og efterhaanden faar hun Medlidenhed med ham; han rykker nærmere, og hun lader ham gøre det; han lister Armen om hendes Liv, og denne Gang faar han Lov til at gøre det. Han røver et Kys; men nubliver hun alvorlig, og da hun ser hans ulykkelige Ansigt, bliver hun formildet. Pludselig springer hun løbende op, betyder ham, at han skal blive, og forsvinder et Øjeblik. Hun kommer tilbage med en lille Eske i Haanden. Hun har paataget sig en uhyre streng Mine, og aabner højtideligt for Esken og tager den Slipsnæl frem, som Jules efterlod i hendes Cykledæk. Han ser først kolossal overrasket ud, saa vældig angerfuld, tigger bønligt om Tilgivelse og faar den i et Kys.

EN LILLE FREDSFORSTYRRELSE.

Lille Loli har vovet sig ud paa Opdagelsesrejse og overrasker de to i et Kys. De farer fra hinanden, forlegne, - og Loli anbringer sig imellem dem og lader meget formæret over, at den fremmede Herre kysser hendes Tante. Ingen af de to er rigtig glade over Forstyrrelsen, men de kan ikke faa hende til at forsvinde. Saa finder Jules paa at stikke hende en Daler, og med den fjerner hun sig henrykt.

SE, HVAD MIG HAR FAAET!

Gayles
Loli kommer glædesstrålende trippende hen til sin Far med 2-Kronen i Haanden: "Se bot, hvad mig har faaet!" Philippe tager hende i Forhør, Käthe kommer til, og Loli peger ud mod Verandaen. ~~Philippe~~ *1291* Philippe lader sig føre derind af hende, og Käthe følger efter. Jules og Minnie farer forvirrede fra hinanden. Jules giver en hurtig Forklaring, og Philippppe og Käthe jykønsker hjerteligt det unge Par.

~~30.~~

HVAD VIL ONKEL SIGE?

Men Philippe bliver pludselig eftertænkson, retter Jules et Spørgsmaal. Denne trækker paa Skuldrene. Minnie og Käthe ser spørgende paa ham. Jules kommer med en Bemærkning og trækker Onklens Brev op af Lommen og lader dem læse det. Minnie ser højst fortrædelig ud, men opgiver hurtig Alvoren og trykker fortrøstningsfuld hans Haand med et: Kommer Tid, kommer Raad. I det samme kommer et Telegrafbud med et Telegram til Philippe. Han læser det og nikker tilfreds. Det lyder :

Kysthotellet d. 10/7 13

Hr. Philippe Clair!

Maa jeg herved meddele Dem, at den ønskede Cottage "Sans-souci" er disponibel fra den 11 ds.

Forbindtligst

R. Doin.

Alle ser meget begejstrede ud ved Tanken om snart at kunne Flytte paa Landet, - Jules undtagen; han er selvfølgelig ked af, at Minnie saa hurtigt skal forlade Byen. Men hans Ansigt klarer hurtigt op! Han foreslaar med et komisk bedende Udtryk i Ansigtet, at han ogsaa lejer sig ind paa Kysthotellet (ved at vise mod Telegrammet, pege mod de andre og sluttelig mod sig selv). De synes alle, det er en udmærket Ide, og Minnie trykker glædesstrålende hans Hænder.

3 AKT.30.

KYSTHOTELL T(UDENFOR KURHOTELLET).

Philippe, Käthe (med Loli) og Minnie venter. Der ruller flere Biler op, men ikke med den ventede! - Endelig kommer Jules. Hjertelige Velkomsthilsner o.s.v.

STRANDPROMENADEN.

Mednes Chaufføren og en tililende Tjener lasser Bagagen af, spadserer Jules og Minnie en Tur langs Strandpromenaden. De tre andre følger langsomt efter.

En Bil standser og lasser en tyk, næsten skaldet Herre af. Det er Onkel Bromidore! Efter at have betalt Chaufføren gaar han ind ad Gadedøren.

Sveddryppende entrer den korpulente Herre op ad Trappen og ringer paa! Han tilvifter sig Kølighed med sin høje hat! Utalmodig ringer han igen. Der kommer stadig ingen! Nu er han gnaven og skal lige til rasende at ringe tredje Gang, da han ser, der sidder et Kort i Dørpladen. Han læser: Foreløbig Adresse : Kysthotellet. Han tramper arrigt med Foden i Gulvet, betænker sig et Øjeblik, kigger i en Togplan og jumper saa ned ad Trappen igen med sin Kuffert, faar fat i en Bil og kører mod Bane- gaarden.

EN HYGGELIG KROG PAA HOTELVERANDAEN.

Jules, Philippe, Käthe og Minnie sidder og nyder Eftermiddagskaffen. En Tjener kommer anstigende og overrækker Jules et Visitkort. Denne læser:

Bromidore Main.

Jules farer forfærdet op. Da de andre bliver sat ind i Sagen, er de lige saa overraskede. Tjeneren staar afventende. Endelig faar Jules samlet sig saa meget, at han er i Stand til at rette en Forespørgsel til Tjeneren. Denne nikker og peger til højre, retter et Spørgsmaal; Jules ser sig højst ulykkelig om og nikker saa. Tjeneren fjerner sig. Almindelig Raadvildhed! Minnie kom-

mer først til Høgtorrene og rejser sig, og ser uhyre bestemt ud. Hun peger paa Jules, saa paa sig selv og gør en afværgende Bevægelse: Der ikke noget mellem dem! Hun trækker sin Stol saa langt bort fra hans som muligt. Jules ser ikke alt for begavet ud. De har alle lige naaet at faa sat sig ned igen, da Onklen, accompagneret af Tjeneren toner frem paa Verandaen. Den gode Onkel er noget overrasket, da han ser, det er et større Selskab, han dumper ind i, kigger rundt, og vil til at trække sig tilbage igen. Men Jules har imidlertid faaet rejst sig, faar hilst "hjerteligt" paa ham og halvt "sleber" ham tilbage til Kaffebordet og præsenterer. Onklen hilser sidst paa Minnie, holder sig saa meget som mulig i Afstand fra hende og slipper hurtigt hendes Haand, som om han brændte sig. Jules giver Tjeneren en Ordre, og "den opvartende" fjerner sig med Onklens Overtøj. Jules faar trykket Onklen ned i en Stol ved Siden af Minnie, Onklen rykker straks sin Stol noget væk fra hendes; men hun følger efter. Tjeneren kommer med et Par Kopper til Mr. Bromidore og vil skænke Kaffe for ham; men Minnie overtager hurtigt Værtindens Rolle. Da Onklen vil til at komme Sukker i Kaffen, standser Minnie hans Haand, smiler uimodstaaelig og kommer Sukkeret i for ham. Den gode Onkel er synlig nervøs og ikke rigtig vel til Mode, dels ved at have Minnie siddende saa tæt ved sig, og dels ved at have hendes Haand liggende paa sin Arm. Han søger at flytte sig, men Minnie følger stadig efter. Den arme Mand sidder som paa Naale. Hun konverserer ham med sit mest indtagende Smil, medens han sidder og rokker paa Stolen - og splider Kaffe paa Jaketten. Minnie er straks parat til at forsøge at tage Pletten af, og Onklen er en Besvimelse nær ved at føle hendes Haar strøffe sit

Ansigt. Han farer forvildet op (de andre har haft svært ved at holde sig alvorlige) og Philippe og Käthe rejser sig i det samme for at tage Afsked. De følges et Stykke henad Verandaen og siger saa Farvel. Minnie er længe om at faa taget Afsked med Mr. Bromidore og "glemmer" helt Jules. Hun er allerede begyndt at gaa ned ad Trappen, før hun "kommer i Tanker" om Forglemmelsen. Da Onklen et Øjeblik vender Ryggen til, ser hun sit Snit til smilende at sende ham et Fingerkys. Onklen aander lettet op, da de er forsvundet, gør saa en Bevægelse mod den "bortdragende" Minnie og peger derefter paa Jules. Men denne ser højst overrasket ud, ler og ryster benægtende paa Hovedet, og Onklens Ansigt, der har ligget i noget truende Følde, glattede ud igen.

35.

KURHOTELLET'S FORHAL.

De to Herrer begiver sig ind i Forhallen og taler med Portieren. Jules peger mod Onklen. Portieren nikker, ser efter paa "Tavlen"; jo, Herren kan faa et Par Værelser ved Siden af Jules. Onklen nikker tilfreds, og de to begiver sig op ad Trappen.

36.

UDENFOR "SANS-SOUCI'S HAVELAAGE.

Minnie staar og læner sig til Laagen, da Jules og hans Onkel kommer spadserende. De hilser, og Onklen vil hurtig gaa videre, men Jules trækker ham med hen til Laagen, hvor Minnie "varmt" hilser paa ham. Hun kommer udenfor og bætter et Spørgsmaal til Jules, men faar samtidig Lejlighed til (de Onklen et Øjeblik vender sig bort for at se efter nogle forbipasserende) at betyde ham, at han skal forsvinde. Jules nikker, og da Mr. Bromidore atter har vendt sig, ser han paa sit Ur, ryster beklagende paa Hovedet og tager Afsked med de to andre. Onklen

22.

vil følge ham; men Jules afværger det, og Minnie har allerede grebet hans Arm og peger ned mod Stranden. Før Onklen rigtig er kommen til Besindelse, er Jules forsvunden, og Minnie har allerede faaet manøvreret ham et Stykke ned mod Stranden.

37.

VED STRANDEN.

Minnie faar Onklen til at lægge sig i Sandet og følger selv efter, gør ham opmærksom paa det muntre Badeliv, der udfolder sig, skærmer ham for Solens Straaler, tilvifter ham Kølighed o.s.v. og er i det hele taget forfærdelig elskværdig. Den arme Mand er "til Gængæld" mildt fortvivlet!

38.

JULES' HOTELVÆRELSE (I DAGGRUNDEN EN ALTAN MOD SOEN).

Jules og Onklen sidder ude paa Altanen ved Morgenkaffen, hver med en Avis foran sig. Tjeneren kommer ind med Breve og Aviser. Jules har rejst sig og er gaaet ham i Møde og tager imod Posten, hvorefter "Aanden" forsvinder. Jules lægger straks Mærke til et Brev, skrevet af en Damehaand, og da han ser, at Onklen er fordybet i Avisen, læser han der hurtigt. Det lyder:

Min egen Jules!

Jeg har noget i Retning af en Plan, hvorved vi maaske kan komme Din Onkel til Livs. Lov mig ikke at blive overrasket, hvad der end sker! Faa "Uhyret" med til Ballet i Aften! Din

Minnie.

Jules' Ansigt klarer op, han ser spekulativ ud, og smiler saa. Efter at have gemt Brevet, tager han Resten af Posten med ud paa Altanen, Onklen peger mod Bunken og ser spørgende ud. Jules ryster benægtende paa Hovedet, men opdager saa en Meddelelse fra "Hotellet," kigger paa den og lader den gaa videre til Onklen.

"I Aften Kl.9. Gala-souper med paafølgende Bal. Kun Adgang for Hotellets Gæster." Saadan lyder Skrivelsen; Onklen smider den fra sig og ryster gnavent paa Hovedet. Jules kommer med et Par Bemærkninger; Mr. Bromidore trækker ligegyldigt paa Skuldrene, kigger saa Skrivelsen endnu en Gang igennem og nikker saa bejaende.

39.

ET HJØRNE AF HOTELLET'S SPISESAL.

Ved et Bord for sig sidder "vort Selskab". Philippe og Käthe ved den ene Side, Onklen og Minnie ved den anden. Jules troner i ensom Majestæt for Bordenden. Man er naaet til Desserten. Stemningen er høj, og Minnie er som sædvanlig i høj Grad optaget af Onklen, hvis Glas hun fylder, hvis Cigar hun tænder, fastner hans Serviet i Halsen o.s.v., altsammen til megen Gêne for den omtalte Herre. Dansen er begyndt, man rejser sig og begiver sig ud af Spisestuen. Minnie klynger sig selvfølgelig til Mr. Bromidore.

40.

EN AF "SALONERNE", I BAGGRUNDEN DANSESALEN.

Inden for den store Fløjdør, der støder ind til Dansesalen, staar der tæt pakket med ikke dansende. Naar "Klyngen" aabner sig, har man "Udsigt" til de dansende. Da "Selskabet" kommer ind i Salonen, forsvinder straks Philippe og Käthe ind i Balsalen. Jules vil have Minnie med, men hun vil ikke, da Onklen heller ikke vil. Jules forsvinder saa, Minnie gør, hvad hun kan for at faa lokket Mr. Bromidore med ind at danse. Men denne forkaster Tanken med Afsky. Han danse! Nej! Men Minnie giver ikke tabt, men da Onklen absolut ikke vil ind mellem de mange Mennesker, faar Minnie ham til at danse ud med sig inde i Salonen, hvor, som hun viser, ingen ser dem. Det gaar jo ikke saa godt. Den tykke Godsejer er ikke særlig godt inde i Danseskunstens My-

sterier, og der varer ikke længe, før han i sin Ubehændighed har faaet traadt hendes ene Balsko af. Hun smiler: det gør saamænd ikke noget! Hun sætter sig mageligt ned i en Stol og strækker Foden frem. Onklen forstaar ikke. Hun gør ham begribeligt, at han skal sætte Skoen paa. Mr. Bromidore er ved at himle! Men hun giver ikke tabt, og Resultatet bliver, at han maa bøje Kne, hvad der ikke er nemt for en Mand med hans Korpus. I det samme kommer Philippe fra Balsalen, sludrende gemtyligt med en ung Mand, der ivrigt noterer ned i sin Lommebog. Det er Journalist Bernard. Philippe gør ham smilende opmærksom paa den knælende Herre, og Journalisten er meget interesseret og noterer ned. Minnie har "undseligt" sænket Hovedet. Philippe og Journalisten trækker sig diskret tilbage. Onklen har lige faaet rejst sig, da en hel Del Gæster strømmer ind. Der er Pausse. Onklen er meget ophedet og tørrer sit sveddryppende Ansigt, og Minnie fører ham med ind i en Salon ved Siden af. Deren falder i efter dem.

41.

EN ANDEN SALON; I BAGGRUNDEN EN DØR IND TIL DEN FØRSTE.

Minnie faar Onklen trykket ned i en behagelig Stol, retter paa hans Slips og tilvifter ham Kælighed med sin Vifte. Onklen er tør i Halsen, og Minnie gør ham begribeligt, at det er hun ogsaa (demonstreres f. Eks. ved Hjælp af nogle Flasker, der staar der) gaar hen og trykker paa en Knap. Et Øjeblik efter en Tjener ind. Minnie kommer med en Bestilling, der faar Onklen til at fare op, men Minnie vinker smilende til ham, og gentager Ordren. Tjeneren bukker og forsvinder. Minnie gaar hen til Onklen, ser meget angorfuld ud, for et Øjeblik efter at klaske ham paa Kinden. Hun fisker et Cigaretetui op af hans Vestelomme, stikker en Cigaret i Munden paa ham, tager solv en, og tænder. Tjeneren kommer med Champagnen, skænker op og forsvinder med det Service, der stod der. Minnie sætter sig paa

Kanten af Bordet, der staar tæt ved Onklens Stol og hilser koket smilende paa ham. Den gode Herre er ikke helt saa smilende. Da hun har drukket, gaar hun rygende op og ned ad Gulvet og ser sit Snit til at dreje Nøglen i Laas i Døren til Sideværelset.

42.

DEN FØRSTE SALON (SOM 40.)

I Salonen er der en hel Del Mennesker, blandt andet Journalisten, der sidder ivrigt skrivende ved et Bord. Philippe kommer hurtigt ind fra Salen og retter et Spørgsmaal til Jules og Käthe, der sidder i Salonen. De ryster paa Hovedet. Saa retter han en Forespørgsel til Tjeneren, og denne nikker og peger mod Døren til venstre. Philippe ser lidt overrasket ud, gaar saa hen og vil aabne Døren. Med en tilsyneladende "ægte" Forbavselse malet i sine Træk, vender han sig mod de andre, der er lige saa forbløffede.

43.

DEN ANDEN SALON (SOM 41).

Herinde er Minnie optaget af at børste Cigaretaske af Mr. Bromidores Kjole, da der bliver taget i Døren. Hun ser højst "overrasket" paa Onkelen. Denne er mindst lige saa "paff". Minnie maa vende sig lidt til Side, for at han ikke skal se, at hun ler. Efter en pinlig Pavse gaar hun hen mod Døren, og er "lamslaet" ved at opdage, at den er laaset. Hun lukker op, ser "forlegent" paa Onkelen, der staar med aaben Mund. Philippe kommer ind (med Jules og Käthe paa Slæbetov, - i Baggrunden skimtes en Del af Balgesterne blandt andet Journalisten. Onkelen har rejst sig, er højst "forfjamsket" og lader Hænderne fare hen over sin sveddryppende Pande. Philippe sender ham et

underfundigt Smil, vender sig mod Søsteren, der staar med sænket Hoved. Jules er gaaet hen mod Onklen, smiler og kniber det ene Øje til og gør en Bevægelse mod Minnie. Onklen vil lige til at sige noget, men betænker sig, snurrer rundt paa Hølen og forsvinder ud ad en Dør i Sidekulisserne. Journalisten, der er traaet til, bliver "fanget" af Philippe, der kommer med et Par Bemærkninger, og en undskyldende Haandbevægelse. Journalisten smiler og gaar ud med Philippe, ad Døren ind til den anden Salon. Tilskuerne er imidlertid forsvundne, og idet Philippe gaar, vinker han opmuntrende bag ud til Jules og Minnie og skyder Døren i efter sig. De to staar hver i sin Ende af "Lokalet", Jules lægger Armene over Kors, ser strengt paa Minnie, der sænker Blikket, for et Øjeblik efter at sende ham et fornøjet Smil. Jules opgiver "Alvoren", breder Armene ud, og Minnie kaster sig om Halsen paa ham.

JULES' HOTELVÆRTELSE (SOM 38).

Næste Morgen! Tjeneren kommer ind med Kaffe (til to) til Jules, der er i Morgenjakke og godt Humør! Jules gør en Bevægelse ind mod Værelset ved Siden af, Tjeneren nikker og forsvinder. Jules laver sin Kaffe til, da Onklen kommer farende ind, i Bonklæder og Vest. Han er i daarligt Humør, dels paa Grund af Gaarsdagens Fataliteter og dels fordi hans ene Selestrop er sprunget. Han kaster sig over Kaffen. Den er for varm! Og gnaven stolprer han op og ned ad Gulvet. Tjeneren ind med et Visithort; Jules læser der overrasket, kommer med en Bemærkning til Onklen, denne standser, gør en Bevægelse, men Jules ryster paa Hovedet. Onklen genoptager sin Vandring. Jules giver Tje-

noren en Basked, men Fyren er ikke naaet ud, før Beren snakkes op, saa "Aanden" er ved at faa den i Hovedet, og ind styrter Philippe fulgt af Minnie. Tjeneren ud! Philippe farer straks hen mod Onklen, og imens faar Minnie Lejlighed til at sende Jules et Fingerkys og lægge Fingren paa Laben for at betyde h m, at han skal forholde sig tavs. Jules er meget overrasket. Onklen er saa forskrækket ove Philippes forstyrrede Udseende, at han vil flygte, men Philippe bremser ham. Han tager ham i Skulderen, peger paa Minnie, der "grædende" er sunket ned paa en Stol og Philippe siger truende: "Min Søster er kompromitteret! De maa gifte Dem med hende!" Onklen farer forfærdet tilbage og ser noget ubegavet ud. Philippe breder den Avis, han kom med i Haanden, ud for ham og viser ham noget. Jules læser over Skulderen paa ham:

----- endvidere cand. jur. Jules Main og hans Onkel, den kendte Godsejer, som efter et sikkert Forlydende snart vil lade sig smede i Hymens Lænker. Hans Tilkomende er en pur ung Dame, Datter af en kendt af død Departementschef og Søster til den ligesaa-----"

Godsejeren griber sig til Hovedet og ser ganske forvirret ud, men Philippe gentager sin Opfordring. Onklen ryster kraftigt paa Hovedet og gør en afværgende Bevægelse. Philippe peger paa Søsteren, saa paa Godsejeren og giver sig til at lege med en Revolver, han piller frem. Onklen er daanefærdig, smiler fjollet og gør en Bevægelse med Haanden for at faa Philippe til at genneme Vaabnet, vender sig saa fortvivlet mod Jules, der blot undvigende trækker paa Skuldrene, hvorpaa den "opkerte" Godsejer fortvivlet synker ned i en Stol. De tre andre lister sig til at smile til hinanden. - Pludselig løfter Onklen Hovedet, hans Ansigt klarer op, han peger mod Minnie og Jules og kommer med et Forslag. Philippe ser eftertænksom ud, men Minnie og Jules ryster paa Hovedet. Onklen stamper i Gulvet og vender sig mod Jules:

28.

"Du gifter Dig med hende, eller jeg gør Dig arveløs!" Jules smiler ironisk, finder saa frem fra Skrivebordet Onklens Brev og rækker ham det. Han ser paa det, rynker Panden og river det sa itue. Han vil saa føre Jules hertil Minnie, men hun træder tilbage og ryster paa Hovedet. Onklen bænfolder; hun ser eftertænksom ud, fører Onklen hen til Skrivebordet, rækker ham en Pen og dikterer. Han skriver, farer op, protesterer, skriver, skeler til Revolverene.s.v. Saa sukker han dybt og rækker Jules det skrevne. Jules læser:

I Tilfælde af at min Nøve, Jules Main, gifter sig med Frk. Minnie Clair, tilstaar jeg ham en aarlig Understøttelse paa 10,000 franc, samt indsætter ham som min Universalarving.

Den 14-7-13.

Bromidore Main.

Jules smiler svagt, vender sig mod Philippe, som intet har at indvende. Minnie nikker, Jules gør saa det samme og stikker Papiret i Lommen, efter at Philippe har skrevet under som Vidne. Onklen rækker Armene befriet i Vejret, tørrer Sveden af Panden og rejser sig. Han kigger paa Jules og Minnie, der staar noget fra hinanden, trækker saa Minnie hen mod Jules, -og pludselig kaster de to sig glædesstraalende i hinandens Arme, Onklen ser "bøget" ud og vender sig mod Philippe, men denne er sunken ned i en Stol med et Lommeterklæde stoppet i Munden og er halvkvalt af Latter.

+++++